S KÝM
&
KDE ŽÍT
UKÁZKY Z KNIHY ZDARMA
Stanley Bradley
3. Doplněné vydání 2020

Obsah **strana:**

Předmluva	2
Úvod, test první	3
Je čas rozhodovat sám o sobě.	4
Náš největší problém, Test 2.	7
Zda máme vyřešeny všechny	12
Proč se ozývá/te	16
Sexuální přitažlivost	17
Důvody k nevěře, je m i věrný/á	20
Test sebepoznání – žárlivost	22
Dokonalý partner	39
Co vztahy ovlivňuje	27
Co důležitého bychom měli udělat	28
Co je pro nás nejdůležitější	30
Osud	31
Osud – Máme svobodnou vůli	33
Příběhy z mé poradny	39
Test – do jaké skupiny patříte?	42
Taoistická astrologie	42
Pán – sluha	46
Láska je duševní porucha	47
Emocionální poškození	49
Proč chceme dítě	53
Proč zlobí dítě (partner)	54
Proč pláče nemluvně	55
Noční pomočování	56
Incest	57
Co si o vás myslí	58
Pudy	59
Podvědomí a partnerské vztahy	63
Test sebepoznání	65
Problémy s udržením vztahu	66
Čím udělat partnerovi /partnerce radost	68
Štěstí	69
Úspěch	72
Co snižuje empatii (EQ)	77
Co je pro nás štěstí, z čeho se radovat.	78
Proč nemáme peníze	79
Seznamování.	81
Odlišnosti imunitních systémů	84
Kde žít	85
Jaký jazyk se učit	86
Jak žít radostněji	88
Kde se můžeme seznámit	90
Proč chceme partnera	91
Jak se zbavit závislosti na partnerovi	92
Sex	93
Je pro nás vhodný „rituál“ svatby	96
Co ve mně partner/ka, vyvolává.	97

Mám jít do vztahu 99
Jak je pro nás partner/ka vhodý/á. 98
Máte schopnost změnit svůj osud 101
Sexuální orientace 103
Jak udržet vztah 106
Důvody žárlivosti 108
Test žárlivosti 109
Sexuální úchylky 110
Zda se bývalý partner vrátí 113
O čem přemýšlí 114
Mám se rozvést, rozejít 115
Jaké problémy mají různé ročníky 116
Problémy narozených v r. 1982 120
Energie a vztahy 120
Šaman 123
Test sebepoznání. 130
Zda máme vyřešeny problémy. 131
Jaké vlastnosti se zbavit 132
Co může rozbít vztah 133
Afrodiziaka 140
Všechno máme v hlavě 141
Smysl života 143
Test sebepoznání 144
Jak se zbavit problému 145
Co „vidíme“ při hledání partnera. 148
Dítě 148
Proč nedochází k početí 151
Woodoo 154
O smrti 158
Příčiny sebevraždy 162
Nesmrtelnost 162
Duše žije i po smrti 166
Kde žít 166
Živly a kompatibilita 168
Státy a astrologie , kde žít. 179
Firmy a astrologie 174
Tabulky astrologie 177
Jak si rozumí znamení mezi sebou 181
Živly 220
ABBA 221
Beatles 223
Queen 228
Rolling Stones 230
Znamení známých osobností, států 234
Amulety proti woodoo 239
Rituál „Jak dospět“ 240
Všechno máme „v hlavě“, článek 243
Ukázka z knihy Jak se dožít 140 let. 248
O životě dítěte rozhodl věštec 250
Nevyléčitelné bakterie, infekce 253

Akupresury 254
Tabulka vitamínů a minerálů. 256
Jak se zbavit závislosti 257
Závěr 259
Tisíckrát štěstí 260
Obsah 261
Jak věštit 264
Ukázky amuletů dle návrhů St. Bradleyho. 265
Vyrábí šperkař a zlatník pan Slezák, z Kuřimi u Brna, **www.zlatnikklenotnik.cz**

Kříž na odrušení negativních vibrací 266

Kříž na odrušení „negativních vibrací spojení „Pán – sluha“. Tento kříž jsem vyrobil sám za pár minut. U sklenáře jsem nechal vyříznout dvě ramena, 30 x 3 cm a 12 x 3 cm. Slepil stavebním lepidlem a v asijské tržnici jsem koupil dvoje skleněné náušnice modré a jedny červené. Kleštičkami jsem z nich odstřihl přebývající část, která má být jinak v uchu a nalepil na kříž stavebním lepidlem.

Aby byl kříž účinný, je třeba, aby byl v bytě, kde žijete, nebo kde se scházíte. Nemusí být na viditelném místě, ale nesmí být ničím přikrytý.

Věštecká tabulka na zadní straně knihy

Z ukázek (57 stran) proveden náhodný výběr a nemusí být celý text.

Stanley BRADLEY

Nejnovější sociologické a psychologické průzkumy potvrzují, že kvalita partnerského vztahu přímo ovlivňuje kvalitu života i stupeň štěstí dvojice, která v něm žije.

Co ovlivňuje jeho kvalitu a co naopak zapříčiní postupné odumírání a nakonec konec vztahu? Hrají zde roli genetické a geografické faktory? Do jaké míry je mohou partneři ovlivnit? Jak, kde a s kým vytvořit dobrý partnerský vztah, jak si ho maximálně užít a jak si ho udržet?

Na tyto a další otázky odpovídá známý vizionář Stanley Bradley ve své nejnovější knize **S kým a kde žít**. A nebyl by to Bradley, aby svou knihu nezasadil do širšího kontextu. V knize popsal své zkušenosti ze seznamovací agentury, ze své poradny, ale zúročuje zkušenosti ze skupinových terapií. Opírá se jak o poslední vědecké výzkumy, tak i o Taoistickou astrologii. Píše živým, čtivým jazykem, nechybí mu i humor a nadhled. Tak se čtenář nejen poučí, ale i pobaví.

Bradleyho novou knihou prolíná jeho myšlenka, že vztah je „dobrovolný dar“. Je už jen na nás určit, komu a na jak dlouho ho věnujeme.

PhDr. Luba Svobodová

S kým a kde žít 3. vyd. 2020 ***Stanley Bradley*** **(271 stran), ukázka 57 stran**

Vydal: Predictor s. r. o., Kmochova 517/2, 150 00 Praha 5, IC: 29033837

Obálku navrhl: Pavel Martiš

ISBN 978-80-905870-5-2

ÚVOD

Je to již má třetí kniha o vztazích. V té první „O magii, lásce, sexu“ jsem popsal své zkušenosti ze seznamovací agentury, které jsem doplnil o zkušenosti z mé poradny ve druhém doplněném vydání s názvem „Jak najít toho pravého a jak si jej udržet“.

V této třetí, poslední knize jsem popsal další zkušenosti z mé poradny obohacené tentokráte o zážitky ze skupinových terapií – Rodinných konstelací, z Taoistické astrologie, popsal jsem i poslední vědecké studie.

Kdo vládne dobrou intuicí, výkladem z karet, může si vzít jakékoliv karty a pokud nejsou očíslovány, můžete si je sami očíslovat čísly podle počtu otázek, 1 až 13 (případně 1 až 32). S nimi si můžete věštit, jaká varianta se týká vašeho problému z možností, na které jsem přišel a zde vypsal. Je možné využít i tabulku na konci knihy.
Budu potěšen, když někdo odhalí příčinu svých neúspěchů a problémů díky této knize, a najde v ní i řešení.
Problémy ve vztazích se týkají všech lidí na světě, proto jsem připravil na závěr knihy rozbor několika hudebních skupin, například ABBA, Beatles, Queen, Rolling Stones.

Dlouho se věnuji mimo zdravotního stavu i dalšímu důležitému tématu při věštění, což jsou partnerské vztahy. Před lety jsem měl i seznamovací agenturu a když jsem poznal základní příčiny problémů ve vztazích, zavřel jsem seznamovací agenturu a napsal první knihu o vztazích. Mnoho návodů na řešení problémů ve vztazích mi vysvětlila čínská astrologie. V Indii nechají obě rodiny vytvořit horoskopy na budoucí manžele, a pokud se neshodnou astrologové obou rodin ve vhodnosti obou budoucích partnerů, svatba se nekoná.Vztahy ovlivňuje mnoho faktorů, které by většinu lidí ani nenapadly. Podle jedné studie jsou např.

Evropané podle testů DNA potomky:

Z 1/3: ze tří rodin: Angličané, Baskové, Katalánci.

Z 1/4: Maďaři, Poláci, Ukrajinci.

Z 1/6: Němci, Laponci, Chorvaté.

Podle článku Pavla Peška /zdroj Internet/ ze dne 20.4.2017 si za partnery vybíráme spíše vzdálené příbuzné, než úplné cizince - viz celý článek:

Způsob, jakým si vybíráme partnera, ovlivňuje strukturu populace. Pokud by se v populaci páry formovaly naprosto náhodně, pak by se žádná genetická struktura nevytvořila. Populace ale většinou nějakou strukturu mají. Způsob, jakým si vybíráme partnery tedy není náhodný.

Skupina vědců z USA měla k dispozici výsledky dlouhodobé lékařské studie sledující zdravotní stav lidí žijících ve městě Framingham v Massechuttes. Studie byla zahájena krátce po konci druhé světové války a zahrnuje tři generace účastníků. Je třeba dodat, že oblast je osídlena převážně potomky evropských kolonizátorů. Odborníci navíc měli k dispozici vzorky, ze kterých se dala získat genetická informace, takřka od většiny účastníků. Vědce zajímalo, zda existuje vztah mezi charakteristikami účastníků, jejich genetickou variabilitou a mezi způsobem, jakým se v první poválečné a druhé generaci párovali účastníci studie. Pozitivně ovlivňoval párování věk a výška a v malé míře (v druhé generaci) i krevní tlak. Vůbec **nejzásadnější vlastností pro výběr partnera byl ovšem původ** (v tomto případě šlo o původ z různých částí Evropy). Jako nejdůležitější se ukázalo, že lidé původem z Jižní Evropy a Středomoří se brali přednostně mezi sebou, stejně jako lidé pocházející ze západní a severní Evropy. Třetí skupinou, která se s ostatními nemísila, byli Židé. Stejný typ rozdělení do skupin se uchoval i v další generaci. S tím rozdílem, že již bylo méně výrazné oddělení mezi dvěma evropskými skupinami. Za zmínku také stojí, že v případě smíšených párů převládaly páry složené z mužů jihoevropského původu a žen ze západu nebo severu Evropy. Židé si zachovali svou izolovanost i v druhé generaci. Vědcům se tedy podařilo zachytit změnu ve způsobu výběru partnerů od tradičního výběru partnerů stejného původu v první generaci, až po větší genetické splývání lidí původem z různých částí Evropy v druhé generaci. Výsledky studie nejsou nijak překvapující. Manželství s někým, s kým máme stejný původ, je pravděpodobnější proto, že s dotyčným sdílíme jazyk a kulturu. Studie je ovšem výjimečná tím, že dosáhla relativně intuitivních výsledků pomocí genetických informací celého genomu na základě velkého počtu lidí. Autoři studie navíc dokázali, že zohledněním původu populací lze výrazně zpřesnit výpočty příbuznosti lidí, které jsou důležité v populačních genetických studiích například při studiu šíření nemocí.

Konec článku.

JE ČAS ZAČÍT ROZHODOVAT SÁM O SOBĚ

V dnešní době je již na čase, aby každý rozhodoval sám o svém „osudu“. To bychom mohli, pokud bychom uměli rozlišit „vědomou a nevědomou úroveň“ našeho vnímání a konání. Vědomá úroveň je to, co si říkáme, nevědomá úroveň je to, co děláme. Nevědomá úroveň souvisí s „programem“ v našem podvědomí a ten je dán rodinným systémem, prostředím, ve kterém jsme vyrůstali, vzděláním. **Nevědomá úroveň je silnější než vědomá úroveň**. Proto nás „ovládá“ cca ze šedesáti až sedmdesáti procent. A zbytek do sto procent je prostor, který máme k dispozici a je na nás, jak jej využijeme a zda vůbec. Dost lidí se proto radí mnohdy s kým se dá, s kartáři, věštci, což podle mne není vhodné, pokud se jejich radami řídíme. Ideální rádce byl dobrý psycholog. I ten by měl být maximálně „poradní nestranný hlas“, řešení by mělo zůstat v našich rukou. Patrně právě „osud“ (a „program v našem podvědomí z rodinného systému) hraje velkou roli ve vztazích. V této oblasti se ale většinou řídíme pudy. Mnoho lidí pudy ovládají. Dobrou pomůckou pro řešení problémů ve vztazích je Taoistická astrologie (čínská), která se osvědčila a je jednoduchá, je popsaná v této knize. Podle mé teorie je

spokojeno ve vztahu v Evropě cca padesát procent, v Česku třicet procent. Pokud by lidé dali na dobré partnerské horoskopy, bylo by spokojených ve vztazích sedmdesát procent lidí, pokud by se řídili taoistickou astrologií, bylo by spokojeno sedmdesát pět procent lidí.

V současné době se v Česku rozvádí cca padesát procent párů. Mnohým nedorozuměním a rozchodům by se dalo zabránit, kdyby lidé znali základy čínské astrologie. Velikou roli hraje i to, kde žijeme a Česko nemusí být vhodným státem pro mnoho lidí. Pokud by lidé vstupovali do vztahu podle Taoistické astrologie, rozvedlo by se jen patnáct procent párů. To je podle mne tak zajímavé číslo, že by to stálo aspoň za nahlédnutí do informací této astrologie. I když vztah zásadně nezměníte, alespoň je možné najít jiný náhled a pochopit nejenom sebe, partnera, děti, ale i kamarády, sourozence, spolupracovníky, rodiče. Příčin problémů v životě je víc a základní, kterou jsem objevil před třiceti lety je to, že se chováme spíše „pudově“. To nám brání v tom, abychom dělali to, co sami chceme. Seznamujeme se, protože se to dělá, máme děti pro uspokojení pudu, protože se to dělá a očekává. Matky dospělých synů, kterým je cca 20-22 let se mne ptají, kdy budou mít vnoučata! Nejdříve jsem si myslel, že se nudí, nebo jejich smysl života je vychovávat děti až do smrti. Až později jsem přišel na to, že matky chtějí mít zaručení pokračování rodu „kam až dohlédnou“. Z praxe jsem vypozoroval, že pokud matky nesplní řádně „svůj mateřský úkol“ u svých dětí, mají tendenci to dohánět u vnoučat. Už se ví, že lidé mentálně dospívají v dvaceti osmi letech (někdo dříve, někdo později). Teprve v dospělosti můžeme vědět, co a proč chceme. První životní úkol by mělo být materiální zabezpečení a bydlení. Ani pták nesnese vejce na chodník, je moje oblíbené rčení. Dítě by mělo být vedlejším produktem dobrého vztahu z lásky a přinesené do „hnízda“. Dítě by nemělo být jenom uspokojením pudu, či smyslem života, ale kořením vztahu. Z praxe se ukazuje, že není dobré mít potomka v období „velké lásky“ (=duševní porucha, viz samostatná kapitola), protože „nevidíme-neslyšíme“ a až láska pomine (pomine vždy), mnoho lidí se diví, s kým žije.

Účelem této knihy je popsat všechny aspekty, které ovlivňují náš život, vztahy, práci a zdraví. Současně popisuji možnosti řešení, jak se zbavit negativních „programů v podvědomí“ žít naplno a radostně svůj život. O těchto tématech toho bylo napsáno hodně, ale třeba zrovna v této knize někdo najde pojmenování svého problému a tím řešení.

Při Rodinných konstelacích dávám lidem možnost nahlédnout do podvědomí, protože nás podvědomí ovládá. A to cca ze 60 až 90 %. Co si říkáme a děláme (je dáno „programem v našem podvědomí“) je něco úplně jiného, než co si přejeme. To lze dokázat pomocí testů, z nichž některé jsou zde v knize, mám je na i na svých stránkách www.stanleybradley.eu.

A změnit můžeme jedině to, o čem víme, že bychom měli změnit. Nahlédnutím do „programů v našem podvědomí“ máme šanci dalšími opatřeními, například při meditaci, „sloučit vědomou a nevědomou úroveň“ v jednu, což je ideální. Programy do našeho podvědomí jsou vkládány už při početí rodiči a z rodinného systému předků a prapředků, prostředím, ve kterém vyrůstáme, vzděláním, prací, kterou děláme, soužitím s partnerem, potom i novou rodinou.

Tvrdím, že „špatné programy je dobré vymazat“, jako špatné programy v počítači, čímž se stáváme dokonalejšími a lepšími. To jde těžko (viz kapitola „Osud), ale jde to meditací, skupinovou terapií např. „Rodinné konstelace“ (pokud se dělá dobře, jinak může i poškodit!), patrně i jinými metodami. Ale podmínkou je meditaci provádět ve správný čas, na správném (vhodném) místě a je nutné „novému programování“ dát **maximum nutné energie,** aby se to povedlo.

K odhalení toho, co máme v podvědomí“, slouží testy. Lze odpovídat „na nevědomé úrovni“, čísly, písmeny, pomocí různých obrázků, znaků, symbolů. Testy „sebepoznání“ na svých stránkách www.stanleybradley.eu .

Asi není třeba připomínat, že testy se učíme sebepoznání, rozvíjíme intuici, touto metodou se učíme věštit.

Přeji hodně poučné zábavy.

NÁŠ NEJVĚTŠÍ PROBLÉM

Většina lidí (v Česku cca osmdesát procent) je podle mé teorie „zamrzlých“ v dětství, což je chyba rodičů. „Zamrzlý v dětství“ je ten, kdo nedospěl a nemusí se chovat jako dítě, ale není schopen využívat svých možností a možností toto, co nám život nabízí. Další aspekt tohoto problému je nesebedůvěra, chováme se spíše pudově, než abychom dělali to, co si přejeme a co je pro nás nejlepší. To se říká zejména o mužích, ale je třeba si přiznat, že nás nejvíce ovlivňují naše matky. Já tvrdím, že nás nejdříve ovlivní naše matka, potom partnerka, kterou si podle „modelu matky“ najdeme. Pokud je smyslem života matek vychovávat, tak si neumí později představit, že v osmnácti dítě dospěje a odejde „z jejího“ života (do svého života). A to je první problém. Chuť matek stále vychovávat se pozná podle toho, že stále na své již dospělé děti dohlíží, kontrolují je a poučují. Vůbec si nepřipouští, že v. dospělosti dětí je již **vnucená rada je diktát**. Mnohé matky nechtějí své děti nechat odejít a pokud ano, stále jim mluví do života. Proto mnoho dospělých dětí odešlo do zahraničí, aby na ně matky „nedosáhly“. Ve své poradně mám denně dotazy matek na své syny či dcery. Je až neuvěřitelné, když se mne matka ptá na intimní život svého dospělého dítěte – případně kdy někoho potká, kdy bude mít dítě, kolik bude mít dětí, kdy to její „dítě“ bude mít dítě (vnouče), jestli partner-partnerka jejich dospělého dítěte je věrný/á, atd. Z toho je vidět, že ženy – matky svým dospělým dětem nedávají téměř žádný prostor k samostatnému životu.

Test sebepoznání A:

„Jaké vás napadne číslo **od 0 do 10,** když se na něco ptám?

Test B:

1. Jaká vás napadnou tři čísla, když se na vás ptám?

2. Jaké vás napadne číslo, když se ptám na vašeho partnera? (pokud

nemáte partnera, na „vysněného partnera“?

Test C: Můžete se rozhodnout, co (kolik) z nabízených možností přijmete a pokud ano, tak v jakém pořadí?

Prase, kytka, dům, kůň, anděl. Můžete i nějaké možnosti chtít vícekrát.
Pokud zvolíte variantu „kytka“, tak jaká Vás napadne varianta v souvislosti s „kytkou“? „A“, nebo „B“, nebo „C“?

Odpověď za touto kapitolou.

Podle mého názoru a zkušeností je vztah založen z devadesáti pěti procent na sexuální přitažlivosti. Sexuální přitažlivost = závislost na partnerovi. Protože jde o nejvyšší pud (druhým je pud zachování života), je nejdůležitějším aspektem tvořícím vztah. Nikdo neví, jak a kdy vznikne, stejně tak nikdo neví, kdy, jak a z které strany skončí. Dokud je pro nás partner sexuálně přitažlivý, jsme ochotni ustupovat (stojí nám to za to), omezovat se, ale když pro nás partner přestane být sexuálně přitažlivý (většinou jednostranně), nechceme ani dávat, ani brát. Už nám nestojí za to se omezovat a začínáme vidět na partnerovi/partnerce, chyby. To bývá začátkem konce vztahu. Ne vždy partner, pro kterého jeho protějšek přestal být sexuálně přitažlivý, ze vztahu „fyzicky" odejde (mentálně vždy). JAK dlouho bude trvat sexuální přitažlivost je daná osudem a má na to vliv spousta aspektů, které jsou všechny pospány v této knize. Z osmdesáti procent v takovém případě odchází ženy, protože je pro ně těžší mít sex se sexuálně nepřitažlivým protějškem. Mužů z pohodlnosti a nechuti cokoliv řešit odchází jen dvacet procent.

Z tohoto důvodu je nesmysl se „obětovat" pro děti, rodinu, manžela, manželku a žít v iluzi, že nám to jednou někdo z nich (osud) vrátí. Pokud (ve většině případů žena) se partner vzdá své kariéry, neměl by to brát jako „oběť", **ale proto, že to tak chce a stojí mu to za to.** Potom nemůže odcházejícímu partnerovi (většinou po odchodu dospělých dětí) vyčítat, že život obětoval pro partnera, pro děti, rodinu. Nikdo nemůže předem vědět, jak dlouho bude trvat sexuální přitažlivost a tím i vztah. Proto **je zvláštní při svatebním obřadu slibovat lásku a věrnost až do smrti** – jde o rituál, který nás tak má „naprogramovat". To se může u čtvrtiny lidí podařit (zejména u církevních sňatků), i když tomu tak nemusí být oboustranně. Navíc už se ví, že láska je duševní porucha (viz samostatná kapitola) a je to dokázáno vědecky. Pokud mají zamilovaní sňatek a „jedou" v oné duševní poruše, slíbí všechno na světě. Patrně by bylo vhodné se v tomto rozpoložení domluvit na výživném, majetku a všem, co by mohlo později souviset s rozchodem, protože pokud vztah skončí, a víme, že jednostranně, po rozchodu už se nedomluví skoro nikdo a na ničem. Důvod je jednoduchý, většinou vztah končí jednostranně a „odejitý partner = závislý na odcházejícím", bude většinou dělat problémy. Proto by dohody „co bude až to bude jinak" měly být povinně sepsány před svatbou. Statisticky trvá „vztah až do smrti" přibližně u poloviny vztahů, což nevyjadřuje procento spokojenosti. Je více důvodů, proč spolu lidí vydrží do smrti, i když sexuální přitažlivost skončí. Je to např. společný majetek, strach být sám, společné děti, nechuť se dělit, nechuť budovat nové bydlení, pohodlnost, odpovědnost, strach být případně sám/sama atd. Statistiky a zkušenosti prezentované v médiích by měly být dostatečným varováním pro ty, kteří se chtějí „obětovat" a pro ty, co předmanželské smlouvy nedělají. Zejména některé ženy mívají tendenci mít děti a rodinu jako smysl života. A když děti dospějí, jsou stále k dětem „připoutány neviditelnou pupeční šňůrou" a nechtějí se vzdát „svého smyslu života". A tady začíná problém, jak pro dospělé děti, tak pro jejich matky, ale i partnery. Další negativní aspekt takového „obětování" je to, že když partner odejde, nemají „náhradní program života", mnohdy neberou ani důchod, protože spoléhali na to, že je do smrti bude manžel živit. Asi se slib při rituálu svatby vyžaduje podle přísloví: „**Slibem nezarmoutíš**". Podle mne nastala doba takové sliby nedávat, nebo dávat a potom dodržet. Znám dost lidí, kteří slib dali, dodrželi, ale zničilo je to. Ze statistik je to patrné zejména u mužů, kteří, než aby odešli ze vztahu, raději „zemřou na infarkt". A není jisté, zda dodržení slibu „vztahu až za hrob", jinými slovy „budu dávat dar „svého já, i když se mi už nebude chtít" až do smrti", lze vyvážit sebezničením ve vztahu, který díky druhé straně, či „osudu", nefunguje. Vzhledem ke statistice rozvodovosti je rozumné mít před svatbou „dohodu o zúžení společného jmění". Zejména v péči o děti, výživném na děti i na ženu, protože když nastane konflikt a rozchod, už je problém se domluvit a potom je otázka, proč svatba. Rituál svatby

„potřebuje k otevření se ve vztahu“ 70 % žen, 30 % mužů. Rituál svatby podle zkušeností „zničí vztah“ čtvrtině žen, a polovině mužů. Mnoho žen hrnoucích se do svatby potom rituálu svatby lituje, když později platí dluhy za své bývalé nezodpovědné partnery, nebo dokonce výživné na ně. Už kvůli procentům žen a mužů je vidět rozpor, zda svatba ano, či ne. Lépe se cokoliv dělá, když můžeme, než když musíme. To, že po svatbě „musí“ (dané rituálem svatby), některé jedince „svazuje“ na tolik, že se začnou „psychicky dusit“.

Jak to je u vás si můžete vyvěštit v samostatné kapitole „Jak je dobrý rituál svatby pro mne, pro partnera“. Mnoho lidí tento problém řeší tak, že svatbu třeba ano, ale až když má každý svůj majetek a vybudovanou kariéru, a to zohlední ve „svatební smlouvě“. **Schopní lidé se zkrátka dost často nechtějí dělit** o své výdobytky po rozchodu, což musí, pokud něco vybudují jako manželé společně. Je to proto, že schopných lidí je cca 30 % a tudíž nezbyde na každého schopného stejně schopný protějšek. A schopní nechtějí doplácet na méně schopné (viz kapitola o „kastách“), tím, že se po případném rozchodu rozdělí a začínají znova. Když si něco dnes lidé vybudují, chtějí mít zaručeno, že jim to zůstane i po rozchodu. Za doby komunismu, kdy „si byli všichni rovní“ a nikdo nic neměl, to nikdo nemusel řešit. Ale je jiná doba. Proto bylo dříve všem jedno, že o „to nic“ se po rozchodu nerozdělí. Když si například vezme chudá dívka bohatého muže, je to výhra jen za několika podmínek: Když ve vztahu s ním zůstane (pokud odejde, tak většinou se stejnou igelitkou, s jakou přišla), pokud se s ní o své výdobytky dělí, když jí nedává najevo, že nic nemá a on ano a pokud bude bohatý stále. Lépe jsou na tom muži, které si už dnes hodně bohatých žen doslova kupuje. Ženy jsou méně ostražité a na své milence často aspoň část svých majetků či firem napíše, aby se nestyděli před veřejností, že si vydržují milence. Znám mnoho kuriózních příhod, např. jedna žena čtyřiačtyřicetiletá si našla muže třicetiletého (zničeného rozvodem, kterému utekla žena, protože byl neschopný) a aby ho náhodou nesbalila někde nějaká jiná, tak mu zakázala chodit do práce. Aby se nenudil, dělá domácí práce a aby neměl čas a chuť pokukovat po jiných mladších ženách, zaměstnala ho hlídáním svých dětí z předchozího vztahu. Asi takové ženy neví, že **děti má rád jen vlastní otec nebo pedofil**. V mnoha případech potom milenec utekl s dcerou své milenky. Bohaté ženy milencům mnohdy „nadělí“ „manažerskou pozici ve své firmě. Nedávno jsem řešil problém dříve bohaté ženy, která to takto udělala a milenec její firmu vytuneloval a utekl mimo republiku. Ona byla nucena odcestovat do Finska a tam myje nádobí, aby zaplatila dluhy, které jí milenec nadělal. Jiná doba, jiné mravy. Mravné je to, co oběma vyhovuje a „co je druhým do toho“. A o tom to dnes je, spíše o penězích a o sexu. Je fakt, že citu se nenajíte. Je třeba si uvědomit, že **každý dělá jen to, co mu za to stojí**. Většinou jde o uspokojení pudů (podrobně v kapitole o pudech). U žen mateřského, pudu péče o dítě a jiné, u mužů pudu zachování rodu. Pokud se jeden z partnerů věnuje místo své práci dané vzděláním, dětem a partnerovi, neměl by zapomenout na důchodové pojištění atd. Znám mnoho žen, které byly doma s dětmi a věnovaly se partnerovi, kterému většinou dělalo dobře, že na něm je partnerka závislá (což považuji za novodobé otroctví). Ten je později opustil a ony nemají nárok ani na důchod a dost často neměly ani kde bydlet. Na vyspělém západě platí po rozchodu opuštěnému partnerovi až do smrti výživné „na rozvedeného partnera“. Proto tam lidé k rituálu svatby přistupují odpovědněji než u nás. Už proto existuje i u nás možnost výživného na nerozvedeného, ale i rozvedeného partnera, ale z toho se tady nedá vyžít.

Vypozoroval jsem ve vztazích, že sedmdesáti pěti procentům mužů nedělá problém se dát do vztahu se ženou, která má děti. Ale jen dvaceti procentům žen nedělá problém jít do vztahu s mužem, který má ve své péči děti. Ženy, které vstoupí do vztahu s mužem, který má děti. Nová partnerka muže po rozchodu, většinou vztah s dětmi muži ztěžuje a někdy dokonce kontaktům muže s dětmi brání, mnohdy brání i finanční podpoře dětí. Asi si neuvědomují, že když snadno muže „od rodiny přetáhnou“, přetáhne je (až se sníží sexuální přitažlivost), jiná, nová, sexuálně přitažlivější žena a sexuálně nezdrženlivý chasník opět utíká k další ženě. A to

se stává pravidlem. Divím se, že více žen po rozvodu nedá po rozchodu společné dítě či děti svému bývalému partnerovi do péče, či do střídavé péče, který navíc má na děti právo. Jsem přesvědčen, že by odešlo daleko méně mužů ze vztahu, protože „milenky“ by se o muže s dětmi v péči, se ženami mužů rozhodně tolik nepřetahovaly, jak se ukazuje v praxi. Ale protože si většina žen myslí, že muže „přetvoří k obrazu svému“, budou některé bojovat až „do smrti“ své sexuální přitažlivosti. Až nebudou pro muže sexuálně přitažlivé, boj končí. Díky „věčnému souboji“ mnoho mužů boj se ženami prohrává díky slabší nátuře, mnohdy infarktem. Měl jsem jednoho klienta, muže, 28 let, o kterého doslova bojovaly dvě ženy. Vyřešil to tak, že se oběsil na půdě svého domu. Ještě před smrtí mi volal, že neví, co má dělat. Tak jsem mu řekl, ať oběma zablokuje telefon, že ani jedna není pro něj vhodnou partnerkou, poradil jsem mu, že to vyřeší „třetí“.

Už jsem se zmínil, že ženy jsou v průměru o dost energeticky i psychicky silnější než muži, proto souboje vyhrávají, to se týká i újmy na zdraví. Proto se ženy dožívají vyššího věku. Vysvětluji to historií, kdy první muže rozšlapal mamut při lovu, později muži umírali ve válkách a ženy zůstávaly sami s dětmi a byly nuceny se postarat bez mužů. O tom celá samostatná kapitola „Energie a magie“.

Vztah není vězení, je o rovnováze dávání a braní. **Vztah je dobrovolný dar,** to ten největší, co můžeme dát. **A je na nás, komu a na jak dlouho jej darujeme.** Stejně je to dar od našeho partnera, že s námi chce být a sdílí s námi svůj život. To se samozřejmě netýká zrůdných vztahů, kdy jde jen o peníze, sex. Takové vztahy nepatří do kategorie partnerských vztahů, ale do kategorie spíše obchodních vztahů. Mnoho lidí si nepřizná, že když motivaci ke vztahu jsou jen peníze, tak to zůstane stále. A je to podobné i s koncem vztahu. Skončí peníze, končí vztah.

Každý by si měl uvědomit, že i v kompromisu a ustupování existuje hranice, které nelze překročit, což souvisí (s hrdostí) s tím, že **každý dělá, co mu za to stojí**. Nejdůležitější pro každého jedince je jeho seberealizace, nezávislost (ne sebeobětování, i když i takoví jedinci se najdou), radost z dávání. Kdo neumí být šťasten, neumí to ani s partnerem. Problém je, že mnoho lidí začne spolu žít dříve, než se dobře poznají. Dnešní doba je rychlá a je obtížné onu správnou hranici určit. Z praxe jsem vypozoroval, že jsou to dva roky. Už MUDr. Plzák tvrdil, že když spolu nezačnou lidé do dvou let žít, že se mají rozejít. Dnes je jiná doba, proto i jiné časové úseky, ve kterých se nejenom o vztazích rozhodujeme. Pokud někdo ve vztahu „přeskočí fázi chození a poznávání“, většinou se to vymstí. Hůře se ze vztahu odchází, když už s někým žijete, či dokonce pořídíte nemovitost, nebo firmu.

Ve vztazích hraje velkou roli **sexuální orientace**. Čím je kdo více sexuálně orientován na opačné pohlaví, tím více je schopen se seberealizovat ve vztahu s partnerem opačného pohlaví a tím být spokojen (seberealizovat se) ve vztahu. Bisexuálové (můžete tomu říkat, jak chceme, jde o schopnost být spokojen ve vztahu s partnerem opačného pohlaví) jsou na tom se seberealizací nejhůře (podle mé teorie je bisexuálů třicet procent, deset procent je homosexuálů a „jen“ šedesát procent heterosexuálů). Nějaké hranice jsem určit pro posouzení musel, takže když je někdo sexuálně orientován cca na třicet procent (bisexuálové třicet až sedmdesát procent) na opačné pohlaví, na třicet procent je schopen být ve vztahu spokojen. Protože odpověď Ano je od 55 % do 100 %, je jasné, že pro takového jedince je důležitější práce. Pokud je jedinec sexuálně orientován na padesát procent, je pro něj stejně důležitá práce jako vztah. Heterosexuálové jsou sexuálně orientováni na opačné pohlaví na 60 % až 100 % a proto je pro tuto skupinu důležitější vztah než práce. Tato orientace zásadně ovlivňuje vztahy a lépe se k sobě hodí lidé stejně sexuálně orientovaní. Klasická představitelka heterosexuální představy je panenka Barbie. Protože se jedná o důležitý aspekt, který mnoho lidí nebere v potaz, je blíže popsáno v samostatné kapitole.

Každá skupina má jiné představy o vztahu, které popíši, jak jsem je vypozoroval. Další velkou roli hraje ve vztazích naše **psychická a energetická síla,** viz samostatná kapitola. Oba tyto neviditelné aspekty se dají předvést v „Rodinných konstelacích“, ale dají se i vypozorovat, jak píši dále.

Odpověď na test A: **Na nevědomé úrovni jsem se ptal**, **jak omezujete své blízké ve vztahu**.

Odpovědi mohly být od 0 do 10 = od 1 % do 100 %. Správné je nikoho neomezovat, jinak uteče. **Proto je ideální odpověď 0 až 5** = 0 až 50 %, mezi ano a ne. Kdo odpověděl 6, 7, 8, 9, 10, ten své protějšky, děti, kamarády, omezuje. Čím vyšší číslo, tím více omezujete.

Test B: Na „nevědomé úrovni jsem se ptal, jako kolika letá(ý) se cítíte –

1. Ve vztazích 2. V pracovní oblasti 3. V životě.

Další část podotázky byla, jako kolika letého (letou) vidíte svoji partnerku (partnera).

Test C: Na prvním místě má být dům, to jsme My a my jsme nejdůležitější. Na druhém místě má být v posloupnosti rodinného systému kůň, to je „partner-partnerka“. Jinak uteče. Na třetím místě má být dítě, „jako vedlejší produkt dobrého vztahu z lásky“. Někde mezi tím by měla být varianta „prase“, což znamená „Peníze, seberealizace v pracovní oblasti“. Anděl by být neměl, znamená to, že kdo chtěl v testu „Anděla“, žije ve snu.

Co se týká varianty „kytka“, mnoho lidí může tuto variantu zvolit ne potomka, ale „sebe jako že se chováte jako dítě“ = „zamrzlého v dětství“. Proto bylo možné u“ kytky“ (= dítěte) zvolit variantu „A“= to jsme my jako že se chováme jako děti, „B“ = naše děti, naši potomci, C““= toužíme po narození nového potomka.

Kdo vládně věštěním, či kdo to chce zkusit, stačí vzít 32 karet s čísly 1-32 a po zamíchání vytáhnout tři karty. Čísla karet budou čísla odpovědí. Tak jde věštit v průběhu celé knihy. Další možnost je popsána na předposlední straně knihy a věštit lze pomocí intuice, či tabulky na zadní straně knihy.

ABYCHOM MOHLI BÝT ŠŤASTNÍ, MUSÍME:

Odpustit, nelpět, neočekávat, udělat čáru za minulostí, žít přítomností, plánovat budoucnost, dělat práci, která nás baví, být nezávislí.

Umět žít je největší umění, a protože se nikde neučí, máme k realizaci tohoto umu jen svoji intuici, vzdělání, příklad z rodiny, příklady z okolí. Velice záleží na tom, do jaké míry nás ovlivňuje OSUD a předpoklady dané geneticky – podvědomí, příklady z rodiny. Je dobré vědět,

co se kdy našim předkům přihodilo a je nutné se s těmito skutečnostmi vyrovnat. Jestliže někoho okradete (zabijete, což je i potrat), dojde k nerovnováze v rodinném systému, a potom se nejenom vám, ale třeba i vašim dětem či vnukům, nemusí dařit dobře. Abychom mohli být šťastní, je nutná rovnováha v našem v rodinném systému, mít radost ze života, schopnost se seberealizovat, žít s tím správným partnerem (či žít sám – viz životní úkoly), žít na správném místě, dělat tu správnou práci, mít vyrovnanou hladinu mužského a ženského principu, umět přijímat radost, cit, lásku, štěstí – ale umět vše i rozdávat, zkrátka umět žít, což je největší umění. **To umí dobře ten, kdo umí přizpůsobit své potřeby svým možnostem**.

Štěstí je nám dáno cca z 50-60 % geneticky, cca 15-20 % je dáno prostředím, ve kterém jsme vyrůstali a vzděláním. Ten malý zbytek je už na nás. Lidé se mě ptají, „kdy potkám někoho, s kým budu šťastná“. Když to neumíme sami, nemůžeme ani nikoho takového potkat. Podle přísloví: „Vrána k vráně sedá, každý sobě rovného si hledá“.

Dále záleží na našem životním poslání, na našem životním úkolu, jak tento úkol plníme, a na poměru OSUDU a toho, co bychom chtěli sami. Je možné se OSUDU bránit, pokud není zrovna nejlepší a já si **nemyslím**, že je nutné trpět a nechat se osudem vláčet. Možná právě ten NEPŘÍZNIVÝ OSUD je nám dán do vínku proto, abychom se naučili BOJOVAT, nebo dokonce může být naším úkolem bojovat s nepřízní osudu. Opakuji: „Všechno máme v hlavě“.

Abychom uměli žít, musíme umět začínat znova. **Začít znova je umění** a jsem přesvědčen, že je možné k tomu využít vhodných period, které se opakují vždy po určité době (v numerologii je to devět let, v čínské astrologii dvanáct let atd.). K novému začátku je možné využít i začátku soužití s jiným člověkem, může to být i svatba – pokud je tento rituál proveden ve správný čas a na správném místě, narození dítěte, nástup do školy vyššího stupně ve správný okamžik, přestěhování ve správný okamžik na správné místo atd. Všichni známe předsevzetí, která si dáváme vždy znova a znova a podmiňujeme začátkem roku.

- Žít pro nás na nejlepším místě

Mohou být různá místa vhodná na práci, jiná mohou být na podnikání, jiná na trvalý domov a jiná na odpočinek, jiná na hledání životního partnera. Jak je to podle čínské astrologie, je uvedeno v tabulce, a to by mohlo být inspirací.

Jedna klientka se mě zeptala, kdy potká svého životního partnera, což jsem jí odpověděl. Po čase přišla „reklamovat“ moji radu, a když jsem znovu zkoušel čas, vyšel ten samý, ale tehdy jsem se ve spěchu zapomněl zeptat na místo, kde ho potká. To bylo velice důležité, protože ona byla z Prahy a svého životního partnera měla potkat ve Skotsku a přesně jsem určil místo. Patrně jí nebylo dáno osudem, aby tak jednoduše svého životního partnera našla a když jsem tuto situaci s ní rozebral, sama podvědomě cítila, že jí to do Skotska táhne (viz příklad popsaný výše).

Zda máme vyřešeny všechny problémy

1. Nemáme vyřešeno nic, proto nemůžeme začít nic nového
2. Máme vyřešen předchozí vztah, můžeme se pokusit jít dál
3. Máme v hlavě chaos, proto nemá cenu se pouštět do čehokoli
4. Nebylo co řešit z minulosti, můžeme směle vyhlížet k budoucnosti
5. Nemáme vyřešen základní problém z dětství
6. Problém z minulosti je vyřešen, ale ještě není ten správný čas řešit nové věci
7. Je nutná léčba u psychologa, sami problém nevyřešíme
8. Řešení, které jste zvolili bylo úspěšné, brzy se projeví plody naší snahy

9. Nezvolili jste správnou cestu k vyřešení problémů, proto problém trvá
10. Vaše cesta je správná, můžete jít směle dál
11. Nic řešit nechcete, myslíte jen na návrat bývalého partnera, proto se nehnete z místa
12. Řešit problém chcete, jen je třeba se poradit, jak na to
13. Máte patrně duševní poruchu, doporučuji léčbu u odborníka, jinak to nemusí dopadnout dobře
14. Umíte se radovat ze života a radost s vámi chce sdílet každý, nic není problém
15. Neumíte se radovat ze života, nemáte motivaci plánovat budoucnost
16. Jste bezproblémový/á, stačí jen chtít a půjde to
17. Smůla se vám lepí na paty, jeden problém vyřešíte a druhý se objeví. Je nutná radikální změna
18. Udělal jste změnu k lepšímu, už nic nestojí v příjemné cestě k budoucnosti
19. Děláte samé chyby, jste nepoučitelný/á
20. Jste vzorem k řešení problémů pro ostatní, mohou se od vás učit
21. Někdo na vás dělá vúdú, aby se vám nedařilo ve vztazích, je nutné to zrušit
22. Přestože vám mnoho lidí nepřeje, dokážete překážky zdolávat a jdete ku předu
23. Jeden rodič vás považuje za partnera, proto nemáte dobré vztahy
24. Trvalo to dlouho, ale podařilo se vám všechny překážky překonat
25. Točíte se stále dokola a přešlapujete na místě
26. Překonali jste fázi snění, chtění, dostali jste se do fáze činu, stačí se jen rozhlédnout
27. Nevidíte a nechcete vidět budoucnost, jste „zamrzlí“ a uzavření do sebe
28. Podceňujete se, proto sice jdete dál, ale nemáte vše ve svých rukou
29. Někdo vám ublížil a nejste schopni odpustit, to je ale vaše břemeno
30. Vše je úžasné a čeká vás skvělá budoucnost
31. Jste sebemrskači a sebe týráte, ale nikdo vás litovat nebude
32. Jiná možnost

MÁM JÍT DO VZTAHU?

Oženit se, Vdát se? Případně: Jak je pro mne partner vhodný? (podrobně též v kapitole „Proč chceme partnera“), jít do volného/trvalého vztahu, s milencem/milenkou.

Nejdříve doporučuji „test dospělosti“. Potom mnoho problémů odpadne.

1. Ne, byl by to omyl
2. Ano, s nikým nebudete šťastnější
3. Váš partner/ka s vámi ale trvalý vztah nechce
4. Ano, je to ten pravý /ta pravá
5. Není to dobrý nápad, neznáte se, ještě počkejte
6. Ano, ale bude to štěstí jen pro vás
7. Ano, ale někdo ze strany partnera/partnerky váš vztah bude narušovat
8. Ano, ale bude to štěstí jen pro vašeho partnera/partnerku, ne pro vás
9. Ano, ale někdo z vaší strany bude vztah narušovat
10. Zatím to není možné, něco (bydlení, peníze, práce,...) vašemu vztahu brání
11. Zatím to není možné, někdo (nevyřešený vztah, rodič,…) vašemu vztahu brání
12. Ano, jste pro sebe ti praví, je předpoklad na dobrý vztah až do smrti
13. Sice je to možné, ale je to vztah na dobu „určitou“, jednou se stejně rozejdete
14. Můžete být spolu, ale bude to vztah bez „náboje“, spíše z rozumu

(šance na lásku je při nějaké změně, např. narození dětí a podobně)
15. Není to dobrý nápad, utekl by vám kvůli tomuto vztahu ten pravý/pravá
16. Nejste na trvalý vztah připraven/a, vztah ani nechcete
17. Váš partner/ka není připravena na trvalý vztah, váš partner/ka vztah zatím nechce
18. Vztah je možný, ale budou jej provázet neustálé problémy, nehodíte se k sobě
19. Rodiče partnera/partnerky vašemu vztahu nepřejí a nikdy nebudou přát
20. Vaši rodiče vztahu nepřejí a nikdy nebudou přát
21. Partner/ka není upřímný/á, nebylo by proto pro vás dobré jít do vztahu
22. Nejednáte upřímně, něco tajíte, partner/ka by na to jednou přišel/a a vztah by skončil
23. Oba budete nešťastní
24. Nikdy nebude problém ve vztahu
25. Problémy nastanou, až se narodí děti
26. Partner nebude moci mít dítě
27. Nebudete moci mít dítě
28. Budete mít uzavřený rodinný kruh, všichni vám budou rodinné štěstí závidět
29. Budete se hádat, nebudete schopni se domluvit (např. „spojení – pán-sluha“)
30. Spolu budete mít problém mít děti
31. Ani jeden z vás není ochoten brát ohled na partnera, takže vztah je zbytečný
32. Jiná možnost

Jak je pro nás partner vhodný, jak by byl vhodným partnerem kamarád, milenec, přítel. Doplňující otázku „Proč nás chce“ můžeme zjistit v sekci č. 10. Stačí vyložit jednu kartu.

1. Je pravděpodobné, že svůj současný či předchozí vztah nevyřeší, to bude ničit váš vztah
2. Je pro vás více vhodný, než si zasloužíte
3. Zasloužíte si někoho lepšího
4. Je pro vás ten/ta nejlepší
5. Bude myslet jenom na sebe
6. Bude vás sice milovat, ale to ostatní bude chybět
7. Žádná zázrak to nebude, potkáte někoho lepšího a budete chtít odejít
8. V jeho /její přítomnosti se nebudete nudit
9. Neumí vydělat ani udržet peníze
10. Bude vaší oporou
11. Být vaším partnerem/partnerkou je jeho velké přání
12. Bude to rovnocenný vztah
13. Bude s vámi jenom proto, že jej vysněný partner/ka nechce
14. Nespěchejte, ještě potkáte někoho lepšího
15. Budete si na sebe dlouho zvykat, ale potom to bude dobré
16. Uděláte dobře, když se dáte dohromady
17. Ještě zkusí souběžně vztah s někým jiným, až potom bude jen s vámi
18. Budete s ním /s ní šťastná/ý a spokojená/ý
19. Láska bude chybět, není schopen/schopna citu
20. Peníze rozhodně chybět nebudou
21. Není schopen/schopna se domluvit s opačným pohlavím, je poškozen/a z dětství
22. Bude to úžasný vztah se vším všudy
23. Vztah nebude trvat dlouho
24. Jak se budete chovat vy, tak se bude chovat i on/ona
25. Vašemu vztahu někdo nepřeje a překazí jej

26. Je pro vás vhodným partnerem/partnerkou, bude vám oddán/oddána
27. Bude to více starostí a trápení než radosti
28. Bude to vlažné, žádné vzestupy, ale ani žádné pády
29. Budete si připadat jako v pekle, bude vás trápit
30. Nikdy s nikým nezažijete nic lepšího, splní vám všechna přání
31. Budete myslet jen na sebe, z vaší strany bude chybět tolerance
32. Jiná možnost

ČÍM VÍCE NEJISTOTY V ŽIVOTĚ MÁME, TÍM VÍCE SE UPÍNÁME K MYSTICKÝM INFORMACÍM.

Jsem přesvědčen, že dokud věda nebude schopna odpovídat na všechny otázky, budou se lidé obracet na kartáře, astrology, psychotroniky. Stejně tak budou hledat pomoc nevyléčitelně nemocní u léčitelů, dokud si věda s nevyléčitelnými nemocemi neporadí. Z těchto důvodů nelze alternativní způsoby léčby odsuzovat (samozřejmě za podmínek, že rady či alternativní léčba nepoškozuje zdraví), protože pud zachování života nám velí využít všech možností k zachování života a málokdo je schopen se smířit s nevyléčitelnou nemocí či s předčasnou smrtí. Ale stejně jsem přesvědčen, že nejvíce si můžeme pomoci sami, viz poslední kapitola v této knize.

Velkou roli v našem životě, tím ve vztazích, hraje nesedůvěra. Dobré a pevné sebevědomí hraje důležitou roli i při zakládání rodiny. Mělo by se jednat o cit nezištný a opravdový, jenže s popelářem v důchodu ještě nikdy žádná miss nerandila. Odpověď je jednoduchá. Na stáří a jeho příznacích u muže až tak nezáleží tolik, jako u žen. Důvody jsou popsány v této knize. Úspěšný a sebejistý muž může mít klidně vrásky, pleš a pivní mozol. Stačí mu jeho kvalitní ego vybudované na výši konta, úspěších v zaměstnání, počtu milenek a u malého procenta respondentů dokonce i na kvalitě vzdělání a intelektu (napsala jedna novinářka). Sami se sebou spokojení jedinci šíří nakažlivý optimismus, který je pro většinu lidí víc sexy než dokonalá postava a ještě dokonalejší konto. Smyslem už dávno přestala být jen touha obohatit nebo zkvalitnit život. Cílem je uchovat poslední zbytek mládí stůj co stůj, přírodě navzdory! A v marném boji s časem nezůstávají pozadu ani muži.

Stejně tak byli, jsou a budou lidé, kteří touží po vizích nejenom své budoucnosti a dělají pro to vše možné, aby se dozvěděli, co bude, jak vše dopadne. Nejčastěji jsou napadány kartářky z ovlivnění klientů. Nejnápadnější a nejjednodušší forma ovlivnění je film (hry), při kterém se mnozí uvádějí do světa vizí, prožívají život někoho jiného, dále nás ovlivňuje televize, divadlo, ale i škola, rodina, další lidé. Kvůli „uvedení se do jiného světa“ mnozí hladovějí, bičují se, dostávají se do „transu“ poslechem určité hudby, žijí potmě, užívají jedy a drogy, nebo se jimi mažou, chodí na různé seance, užívají drogy (o jedné nebezpečné seanci jsem napsal článek – „Šaman“). Od narození nás ovlivňují rodiče, učitelé, politici, faráři, vůdci sekt, ale i makléři, reklamy, ale to se považuje za obvyklé, takže i když ovlivnění některých z nich je mnohdy nebezpečnější než ovlivnění kartářky (protože ke kartářce jdeme dobrovolně!), nikdo se nad tím nepozastavuje. Jsem přesvědčen, že čekání na cokoli (na zázrak) je pro mnoho lidí pohodlné oddalování řešení problémů, ale čekání na cokoliv považuji za snění a ztrátu času. Podle mne není pro nikoho dobré na konci života zjistit, že jsme prosnili (promarnili) celý život. Pro mnoho lidí může být život nejenom z jejich pohledu těžký, ale vše lze změnit. Je třeba si

uvědomit, že jak se životem naložíme, je jenom naše věc a budeme se zpovídat jen sami před sebou. Etap, ve kterých hodnotíme život, je více a u někoho je to oslava narozenin, někdy po úrazu, když se věk přehoupne do další desítky, odchod do důchodu. Určitě je první změnou v našem životě věk 15 let, kdy dostáváme Občanský průkaz a končíme základní školu. Další uvědomění si „našeho Já“ je (mělo by být, viz „rituál dospělosti“) to při oslavě dospělosti, potom každého desetiletí, obzvláště u šedesátky (přijdou i horší čísla). Mezníkem je odchod do důchodového věku. Co je po smrti nikdo nikdy nedokázal a podle mne bude užitečné se smířit s tím, že ani nedokáže. Proto sdílím názor, že **je lépe si užít nyní, co se dá, radovat se naplno z toho, co máme** a na nic nečekat a na nic nespoléhat, jen na sebe. Čekání na zázrak je čekání na smrt. Tvrdím, že čekání je největší břemeno. Kdo má dost seberealizace, užívá život, na smrt nemá ani čas myslet a je to i zbytečné, nikomu a ničemu to nepomůže. Tvrdím, že vše „máme v naší hlavě“. Když chce někdo onemocnět (aby například citově vydíral lidi okolo sebe, aby mu věnovali pozornost), onemocní. Když se někdo chce uzdravit, uzdraví se.

Podle autorů knihy *Fantastické a magické z hlediska psychiatrie* **bylo heslem starověkých lidí**: **„Jezte, pijte, po smrti není rozkoše“**. Ve zpěvu *Odyssey* Achilles prohlásil, že by byl raději na zemi posledním než v podsvětí prvním. Moudrost Šalomounova praví, že „lépe je živému psu, než mrtvému lvu“. Staří Řekové smrt viděli jako mladého jinocha (Thanatos), který zháší pochodeň života tím, že ji zatlačuje do prachu země. To, že žádní bohové nestárli a nikdy neumírali, bylo a je přáním lidí. Podle vlastností a schopností bohů se lidé snažili zhmotňovat své myšlenky. Tak myslím i vznikly různé báje o pramenech věčného mládí, o elixíru mládí, báje o kouzelných nápojích atd. V některých aspektech **nesmrtelnost existuje,** a proto jsem v této knize jeden dokument popsal.

Z otázek klientů jsem vypozoroval, že někteří lidé chtějí být připraveni na smrt, či se smrti bojí. Má to logiku, protože stejně jako bychom měli být připraveni na život (na vztah), mohli bychom být připraveni na smrt. Ale tvrdím, že je lepší se maximálně radovat ze života, pracovat a seberealizovat se a potom není čas ani důvod řešit smrt. Z toho vyplývá, že smrt se vlastně týká spíše pozůstalých. Pokud žijeme v pohodě a harmonii, zemřeme v noci, a to nejdříve ve sto letech (já ve sto čtyřiceti) a není třeba se nijak připravovat. Všechno je jednou poprvé, jednou naposled. Horší je umírat na nemoc, ale to je vždy chyba a po přečtení mé knihy (a třeba i jiných) už chyby dělat nemusíte.

Více než smrt příslušníků rodinného systému nás ovlivňuje způsobená nerovnováha, kterou členové rodinného systému způsobili. Způsobená nerovnováha je i přerušení těhotenství. Patnáct let jsem organizoval skupinové terapie „rodinné konstelace“ a tam se ukázalo, že **odpovědnost a spravedlnost v rodinném systému je kolektivní,** což znamená i **kolektivní vinu**. Pokud někdo v rodinném systému i několik generací zpět někoho zabil a nebyl potrestán (trest = narovnání způsobené nerovnováhy), „osud“ (energie zemřelých) si vybere kohokoliv z potomků („nejslabší článek“), koho potrestá. Způsob „trestu“ je nevyzpytatelný, např. nezaviněný ale i zaviněný úraz, účastenství při teroristickém útoku, účastník havárie dopravních prostředků atd.

Jak „dospět“, změnit „program v podvědomí“, jak život k lepšímu, je v příloze na konci knihy.

PROČ SE OZÝVÁ/TE? (dává o sobě vědě, proč udělal/a to a to…) bývalý partner,

kamarád, kamarádka. Stejně dobře se jde ptát, **proč se neozývá**, proč se přestal/a ozývat, čeho chce docílit, co má v plánu, proč mi radí, ovlivňuje, co mohu očekávat od konkrétní osoby, **o čem přemýšlí**, proč o něm /o ní mluví, **zda lituje rozchodu.** I v tomto případě (jako ostatně i v jiných sekcích) je možné využít možností karet v opačné pozici. Pro př. otázka: Proč se neozývá kamarád? Vyjde-li vy výkladu karta č. 12 v opačné pozici, znamená to, že chce na tebe zapomenout. Vyjde-li karta č. 12 v řádné pozici, lze z odpovědi vypozorovat, že je ještě pod nějakým silným zážitkem z poslední schůzky.

1. Lituje rozchodu
2. Chce se dát opět dohromady, nechce se tě vzdát
3. Je si tebou stále jist/á
4. Je si jistý/á, se že k sobě vrátíte
5. Chce si tě držet jako „zadní vrátka, kdyby to jinde nevyšlo
6. Chce udržovat jen sexuální vztah
7. Chce rozbít vztah mezi tebou a novým partnerem
8. Je naštvaný/á, že máš lepšího partnera, než (byl) on/ona
9. Nepřeje ti žádný vztah
10. Je si jistý/á, že ti nový vztah nevydrží a že bude mít opět šanci
11. Chce se připomínat, aby si na něj nezapomněl/a
12. Nemůže na tebe zapomenout
13. Chce tě psychicky ničit, trestat
14. Chce tě zabít, totálně zničit
15. Stále tě miluje
16. Má duševní poruchu, neví co a proč dělá
17. Je žárlivý
18. Chce být s tebou v dobrém vztahu, aby něco získal/a, měl/a nějaké výhody
19. Chce mít z tebe finanční prospěch
20. Chce udržovat vztah kvůli pracovním záležitostem
21. Chce tě vidět naštvaného /naštvanou, zoufalého/zoufalou, zničeného/zničenou
22. Lituje tě
23. Lituje sebe
24. Je naštvaný, že máš nového partnera
25. Připomíná se s dobrým úmyslem, chce se omluvit
26. Připomíná se s nedobrým úmyslem, kuje pikle
27. Chce udržovat jen přátelství
28. Cítí se ublížen/a, chce omluvu
29. Chce v tobě vzbudit pocit viny za rozchod
30. Chce s tebou dítě
31. Chce tě vydírat
32. Jiná možnost

DŮVODY K NEVĚŘE, PROČ JE PARTNER NEVĚRNÝ. JE MI VĚRNÝ/Á

Můžete vyložit tři karty (nebo intuitivně říci tři čísla z 32 čísel) a věštit, proč je vám partner nevěrný

1. Tak, jak se chováte vy, chová se váš partner.
2. Je až puritánsky věrný(á) a nikdy by na nevěru ani nepomyslel/a.
3. Nechce být věrný(á), patrně má nějaký problém z dětství.
4. Na nevěru občas pomyslí, ale není ji schopen (schopna) zrealizovat.
5. Nedokáže mít jenom jednoho partnera, má strach z opuštění.
6. Stojí jenom o vás.
7. Není věrný(á) protože, že má nedostatek sexu ve stávajícím vztahu.
8. Není schopen sexu bez citu, dokud s vámi bude (nebo vás bude milovat), bude vám věrný(á).
9. Není věrný(á), protože jste pro partnera málo sexuálně přitažlivý (á) nebo nepřitažlivý(á).
10. O volné vztahy nemá zájem, stačí mu (jí) vztah s vámi.
11. Není věrný(á), protože současný partner není ochoten ke všem (k určitým) sexuálním praktikám.
12. Příležitostí má hodně, ale nechce a nebude je chtít využít.
13. Byl(a) věrný(á), ale nemusí to tak zůstat, záleží na tom, jak se bude vztah dále vyvíjet.
14. Může mít jenom jeden sexuální vztah a ten má s vámi.
15. Nemá vůli odolat změně, potřebuje změnu.
16. Byl(a) vždy věrný(á) a zůstane to tak i nadále.
17. Když se zeptáte, neřekne vám pravdu.
18. Když se zeptáte, řekne vám pravdu.
19. Není věrný(á), protože má sexuální úchylku.
20. Fyzicky věrný(á) je, duševně ne.
21. Duševně věrný(á) je, fyzicky ne.
22. Nebyl(a) věrný(á), ale již bude věrný(á).
23. Není odpovědný(á) ve vztahu, je nevypočitatelný(á).
24. Je to spíše váš problém, on (ona) to má vyřešené.
25. Dokud se nezměníte, nebude vám věrný(á), nevěrou se mstí nebo něco kompenzuje.
26. Je vám věrný(á), děláte si zbytečné starosti.
27. Jste zbytečně podezřívavý(á) a žárlivý(á) a tím jste jej/jí k nevěře dohnal, možná to tak chcete.
28. Je vám věrný(á), ale jestli nepřestanete žárlit, uteče vám.
29. Je zbytečné se ptát, ve vztahu nic nefunguje, tak proč být věrný(á).
30. Je věrný(á) ze zásady.
31. Nechce přicházet o příležitosti, má pocit, že by o něco přišel (přišla), pořád je hledající.
32. Jiná možnost.

„Odešlý partner“ téměř vždy argumentuje tím, že jeho partner odešel „kvůli milence, milenci, mladšímu, lepšímu“. Mnohdy argumentují hlavně ženy tím, „že jí odloudila muže“. Většinou to tak není. Každý je svéprávná bytost, která se může svobodně rozhodnout, zda chce či nechce odejít ze vztahu. S odchodem ze vztahu souvisí nejenom sexuální přitažlivost, což bylo popsáno v předchozí kapitole, ale i to, „za nám to stojí za to“ ve vztahu být. Je jasné, že nově objevený sexuální objekt odchod usnadní., nebo „nastartuje“ **Ale nový partner je důsledek skončené sexuální přitažlivosti (rozpadu vztahu), ne příčina.** Jakmile skončí sexuální přitažlivost, skončí závislost. Proto již většina lidí nemá motivaci se ve vztahu omezovat a jsou „volní“, nezávislí.

S tímto tématem souvisí i žárlivost. Žárlivost má několik příčin. Může to být i psychická nemoc. Kdo si nevěří může mít pocit, že jeho protějšek „má na víc“, že pro něj nejsme dost

dobří. Další důvod žárlivosti může být, když tušíme, či se tak partner/ka chová, že hledá jiného partnera.

Žárlivec vždy vysílá partnerovi vzkaz, já nejsem tak dobrý/á, najdi si někoho lepšího. Důvodem k žárlivosti je, když jeden z partnerů přestává být přitažlivý, či již není přitažlivý. Ani nemusí být podezření na případnou nevěru, toto stačí k žárlivosti, protože přitažlivost = závislost. A když přestane být partner na nás závislý = nejsme pro něj už přitažliví, můžeme si myslet, že „má někoho jiného". **Čím je pro nás partner přitažlivější, tím jsme na něm více závislí**. Při jednostranném skončení sexuální přitažlivosti (což je většinou) vznikne nerovnováha ve vztahu, protože náš partner, pro kterého nejsme jako dříve přitažliví, na nás není závislý a je mu tudíž jedno, zda s námi je, či bude dál. Tím má ve vztahu výhodu a převahu, je „volný", bez **břemene závislosti**. Na toho „volného" partnera žárlíme logicky jako závislí, protože cítíme, že se může objevit někdo přitažlivější, což by mohlo znamenat konec vztahu.

Žárlivostí chce každý žárlivec docílit rychlejšího odchodu svého partnera, **aby se tak dlouho „netrápil" nejistotou ve vztahu.**

Podle statistiky ze dne 31.8.2017 nevěru přiznává 30% populace a je přibližně stejné procento žen i mužů (50 %). Otázkou zůstává, co kdo považuje za nevěru. Někdo jen sex, někdo líbání, někdo erotické sms. Na rodinných konstelacích jsem řešil jeden zdravotní problém. Přišel manžel řešit nádor své ženy, proto nemohla přijít, byla v tu dobu v nemocnici. Jako příčina se ukázala jeho dlouhodobá nevěra, na kterou manželka nepřišla, ale cítila nerovnováhu, se kterou si nevěděla rady. Manžel se na konstelacích k nevěře přiznal, nevím, zda i doma. Najít rovnováhu ve vztahu je někdy obtížné, protože přitažlivost nejde změřit, jen vycítit.

Přitažlivost ovlivňuje mnoho faktorů (viz kapitola: "Co může narušit nebo rozbít vztah), v této knize se snažím zmínit o všech, které jsem objevil.

Jeden z faktorů ovlivňující vztahy je i vliv užívání antikoncepce.

Proto zde uvádím výsledky výzkumu, který zveřejnila ČT 2 dne 31.5.017, popisuji.

Skupina evolučních psychologů zkoumala vliv užívání antikoncepce na chování žen při výběru životního partnera. Vědci zkoumají, jak umělé hormony ovlivňují lidský život. Před shlédnutím dokumentu o antikoncepci z roku 2016 jsem nechápal, proč se mne ženy ptají, zda a kdy budou mít jejich dcery děti. Podle mé teorie by dítě mělo být „vedlejším produktem dobrého vztahu z lásky". Z pohledu evoluční biologie ale vyplývá, že nestačí mít děti, ale aby byly naše geny efektivně předány do další generace a úspěšně jsme se rozmnožili, je třeba mít děti, u kterých bude předpoklad, že i oni sami budou mít potomky.

Při přirozeném výběru je pro ženu důležitým a prvotním vodítkem **mužská tvář a její rysy**. Obzvláště jak jsou mužné, nebo naopak jemnější, ženské. Většinou se ženám líbí mužnější typy, mužům ženštější typy obličejů. Ověřil jsem si v praxi, že ženy bisexuálně orientované vybírají muže s jemnějšími, spíše ženskými rysy. Sexuální orientaci v daném dokumentu nikdo nebral v potaz. Rysy tváře ženám napovídají, jaká je biologická kvalita muže. Mužský typ, spíše hranatý obličej napovídá, že muž byl od dětství zdravý a silný. To je signál, že i jeho děti budou zdravé a silné. Bohužel to ale není zárukou, že vybraný muž bude dobrým partnerem a otcem

rodiny. A tento fakt souvisí s dokumentem v knize: „Láska je duševní porucha“. Mužům s mužskými rysy jsou přisuzovány další vlastnosti, jako že jsou agresivnější, méně věrní. To může vést k tomu, že si po zplození potomka najde muže „vhodnějšího“ jako partnera a otce dětí, se kterým plánuje budoucnost. Dokonce s ním může plánovat i dalšího potomka, protože jednoho potomka, u kterého je zaručena evoluce předávání genů, už má.

Dalším kritéria při výběru partnera je postava, hlas, pohyb, dominantní chování. Dominantní muž se pozná podle toho, že je úspěšný mezi ostatnímu muži. A to fyzicky, intelektuálně, nebo finančně. U takového je předpoklad, že se dobře postará o rodinu. Žena hledající **„otce svých dětí“** podvědomě registruje výše popsané rysy a v jejím mozku probíhá automatická kalkulace. Takové ženy mi připadají jako roboti, kteří zaměří svůj „radar“ na kořist a jdou do boje bez ohledu na důsledky. A vůbec neřeší, jaký život čeká jejich potomky. Ale třeba to neumíme posoudit z hlediska přítomnosti, ukáže až budoucnost, co takové „zvláštní děti“ dokáží. V dokumentu skutečně zazněla tato věta: „**Žena hledá otce svých děti“**, což je pravděpodobně **„program“** v podvědomí žen, že mateřství a děti jsou jejich smyslem života, že ženy jsou nositelkami života a muže nepotřebují. V praxi jsem poznal mnoho žen, které chtějí dítě „jen pro sebe“. Důvody jsou různé. Některé jsou lesbicky orientované a šly „na to od lesa“. V plodný den vyrazily na diskotéku a „nechaly se sbalit“. Muži ani netušili, že si je ženy vybraly jen jako genetické jedince na zplození dítěte. Někteří muži se to ani nedozvěděli (když ženy chtěly mít jistotu, že se „vybraní muži k oplodnění“ nebudou podílet na výchově dítěte a tudíž si nebudou na děti činit nárok). Jiní takto „vybraní muži“, aniž to předem tušili, se budou muset finančně ženu s dítětem podporovat. Potom pozdě litují, že to byl „drahý sex“. Někteří muži se ženám za účelem oplození dokonce nabízí sami. Vůbec netuší, co je čeká. Jednak co se týká nemocí, (spousta lidí má Chlamydie, HPV viry a jiné, horší přenosné infekce), dále co se týká financí a už vůbec nepřemýšlí o tom, že tím způsobí nerovnováhu v rodinném systému svém i dítěte. Nemají jistotu, že budou moci ovlivňovat zplozené dítě a nemohou ovlivnit, co se bude dít v jeho životě. Tím jak matka, tak otec, způsobí dítěti (oba i svému rodinnému systému) problém o kterém píši v knize. Takto zplozené dítě nenajde svůj pevný bod a smysl života. Přirovnal bych to ke „zplození humanoidního robota“. Neobvykle se může takto zplozené dítě chovat – bez citu. Jiné ženy za účelem oplodnění navštěvují exotické státy, kde se „nechají sbalit“ místními chasníky, za účelem oplodnění. Nejčastěji se opakoval Tunis, Egypt, poslední dobou Zanzibar (rodiště zpěváka Freddie Mercuryho), či jiné státy. Speciálně na Zanzibaru obdivují ženy mužnost místních mužů a zejména Masajů, kteří vycítili nové příležitosti na Zanzibaru. Sexuální touha, či uspokojení mateřského pudu, je tak silná, že si nepřipouštějí možnost nákazy exotickými nemocemi a parazity. Hodně takových žen jsem viděl a musím říci, že některé by „doma“ rozhodně nebyly bez šance na vztah, jiné asi ano. Z toho vyplývá, že buď byly ošklivé, nebo hodně pamatovaly, nebo měly duševní poruchu, mnohdy všechno dohromady. Ale co potom s jejich dětmi bude? To neřeší nikdo. Místní muži i Masajové se od Evropanek nechávají živit mnohdy i se svými dalšími ženami a dětmi. **Masajové** jsou africká černošská etnická skupina nilotského původu. Po dlouhém stěhování v minulosti (podle jejich tradice z Egypta) se usadili mezi Kilimandžárem a horou Mount Kenya (jejíž domorodý název se dá přeložit jako Blízko nebe), tedy v dnešní severní Tanzánii a jihozápadní Keni. Počet Masajů je odhadován na 250 tisíc a jejich pověst nespoutaných bojovníků i zachování si původního způsobu života jsou v dnešním moderním světě obdivuhodné. Mluví jazykem Maa, což je Nilo-Saharská jazyková skupina. U Masajů vládne patriarchální charakter společnosti. Jsou to i jiné země, kam jezdí ženy za sexem a hledat partnery, jako třeba Tunis, nebo Egypt. Asi si neuvědomují rozdílnost hiearchií rodinného sytému v Evropě a Africe. Nehledě na tropické sexuálně přenosné nemoci.

Jedna klientka byla hezká, měla vysokou školu, ale emocionálně poškozená hodně tím, že jí zemřela matka v jejích asi osmi letech. Tím se dá částečně omluvit její chování. Přišla s tím, že chce bohatého muže, kterého si vysnila, aby měla zajištěný dobrý život. Paradox je, že byla vystudovaní psycholožka. Přišel jsem na to, že to nebude tak jednoduché a při konzultaci jsem přišel na to, že se živí sexem jako spúolečnice. To přiznala, ale omlouvala tím, že není jen tak nějaká šlapka, ale luxusní společnice. Podle mne se nedá rozlišit, jestli někdo „prodá tělo" „za hodně, či za málo", a říká se tomu prostitutka. Jestli žena – dělnice, úřednice, spí se svým šéfem (bez jinak mileneckého vztahu) za vyšší prémie, či za jiné výhody, je to také svým způsobem prostituce. Princip je stejný. Je to podle mne jedna a tatáž porucha osobnosti. Klientka si nedala říci. Dokonce jsem měl podezření, že vysněný chasník – dobře situovaný podnikatel z Francie, je homosexuál. Řekla, že „své pochybné práce nechá", že toho posledního, Francouze, si vezme. A vzala. Po narození druhého dítěte jí manžel vykopl a děti si nechal a vychovává je se svojí matkou, které splnil přání, být babičkou. A je homosexuál, se svojí matkou žije. **Klientka nemá nic, ani děti, ani peníze**, navíc platí výživné do Francie. O tomto jsem psal v této knize, když jdeme do vztahu kvůli penězům, penězi to končí.

Dominance se pozná i po čichu. Lidé s mužštějšími rysy mají jiný hormonální profil. Hraje v tom roli testosteron. Hormony se projevují v tělesném pachu. To je známá věc, že při výběru partnera hraje roli jeho „vůně". Pach v sobě nese informace o zdraví, dominanci, stravování, o jeho genetické kompatibilitě s danou ženou. V pachu je i mnoho užitečných biologických informací. Vědci tuto pachovou stopu nazývají pachovým podpisem. Z pokusů se ukázalo, že pach je důležitým indikátorem genetické kompatibility partnerů, které je předpokladem zplození zdravého dítěte. Při výběru partnera se potvrdilo oběma pokusy-jak výběrem podle rysů obličeje, tak čichového podpisu, že si všichni vybrali správného partnera z pohledu, u kterých se lišil imunitní systém, aby se mohl doplňovat. Co nemá jeden rodič, má druhý. To je nutné ke zplození zdravého dítěte, protože si plod vezme odolnost vůči jednomu druhu patogenu od otce, vůči jinému od matky. Tím zdraví potomka bude pevnější.

Další pokus se prováděl o 14 dní později, tedy v jiné fázi menstruačního cyklu. Některé ženy si vybrali jiné typy mužů než v prvním pokusu. Ukázalo se, že v době ovulace si ženy vybírají muže „mužnější" typy, se kterými by pravděpodobně měly zdravé potomky, ale v jiné než ovulační fázi, hledají muže spíše vhodnějšího pro soužití, je více důležitá empatie, společné zájmy, finanční zajištění, přátelství. Poslední pokus byl se ženami, které užívají antikoncepci. Když žena začne brát antikoncepci, umělé hormony estrogen a progestin, nebo jen progestin, podle typu hormonální antikoncepce, chová se jinak, než když antikoncepci neužívá. Ženy v plodné fázi menstruačního cyklu jsou pozornější ke znakům genetické kvality včetně znaků kompatibility geneticky odlišných mužů. V ostatních fázích menstruačního cyklu není tato preference tak silná. Předpokládá se, že mimo ovulaci se úroveň hormonů podobá fázi, která nastane při těhotenství. Je to např. vysoká hladina progesteronu. To by mohlo vysvětlovat, proč chce být těhotná žena blízko příbuzným, kteří jsou jí geneticky podobní. Z výzkumu se zjistilo, že ženy, které užívají antikoncepci si vybírají muže méně maskulinní a méně geneticky kompatibilní v genech imunitního systému (méně jim voní) – to znamená, že antikoncepce částečně potlačuje přirozený a biologicky vhodný výběr partnera, který by byl výhodný pro vychování co nejzdravějšího a nejkvalitnějšího potomstva. Dochází u nich k potlačení preferencí pro geneticky kompatibilní muže. To se z pohledu evoluční teorie jeví jako biologicky nevýhodné. Výzkum ukázal, že takové ženy měly problém s početím a jejich děti byly více nemocné. Další otázkou pro vědce bylo, co se stane, když si partnerka vybrala muže a byla pod vlivem antikoncepce, vysadí antikoncepci a chce potomka. Po vysazení antikoncepce bude mít hned plodné dny a najednou začne preferovat jiného partnera, než si

vybrala v době užívání hormonů. Navíc vědci zjistili, že zadaní muži mají méně testosteronu. Pokud má muž potomka s partnerkou, podle studií opět klesá hladina testosteronu u mužů. Testosteron hraje velkou roli v sexuální vyladění u mužů. Proto může být taková žena méně přitahována k současnému partnerovi. Z pokusů se dokázalo, že ženy byly méně sexuálně spokojené s muži, se kterými se daly do vztahu, když užívaly hormonální antikoncepci. Další zjištění bylo pozitivní, takové páry se i přes menší sexuální spokojenost méně rozcházejí a ve vztahu jako takovém byly ženy spokojenější. To odpovídá pokusům, že ženy mimo ovulační fázi hledají muže vhodnější pro vztah než geneticky odlišné jedince pro zplození dítěte. Z pokusu vyplynul závěr, že pro ženy není nejdůležitější sexuální spokojenost, jsou důležitější jiné hodnoty. Zjistilo se, že i když v období ovulace může žena odmítat sexuální styk s partnerem, může se více ohlížet za jinými muži. To se netýká žen, které antikoncepci užívají stále. Podle vědce v dokumentu má antikoncepce devastující vliv na vztahy. Chce zkoumat, co se s tím dá dělat. Současně zmínil, že neví, zda negativní vliv má antikoncepce, která je složená z obou hormonů – estrogen + **progestin**, nebo antikoncepce složená jen z jednoho hormonu, **progestinu**. Zatím je přesvědčen, že negativní vedlejší účinky nemusí mít hormonální antikoncepce složená jen ze syntetických progestinů.

Z výzkumu vplynulo, že lepší vztahy mají ženy, které antikoncepci užívaly a užívají dál, nebo neužívaly a neužívají dál. U mužů se nikdy nic nezměnilo, muži nejsou všímaví, či jsou více odolní, ke změnám chování žen při užívání či neužívání antikoncepce. Pokles sexuální touhy a libida u mužů má souvislost s poklesem testosteronu, který u mužů klesá po čtyřicítce. Z výzkumů je patrné, že hladina testosteronu **po vstupu muže do partnerského vztahu** dramaticky klesá. Tím ženě může přestat „vonět“. Z pokusu vědců vyplývá, že ženy **více preferují „pach“ nezadaných mužů**, kteří mají více testosteronu.

Konec dokumentu

OSUD – máme svobodnou vůli?

Již 30 let tvrdím, že je nám vše dáno“ cca ze 70 %-80 %, máme jen cca 20-30 % na to to změnit. Poslední vědecké studie říkají, že svobodnou vůli nemáme vůbec.

Wikipedie:

Osud je jak filozofický, tak i náboženský koncept, který vyjadřuje myšlenku, že události v životě člověka, světa a kosmu jsou předem určeny. Je to koncept založený na víře, že přirozenou podstatou jsoucna je trvalá, kosmická struktura. Křesťanství staví na svobodné vůli, bez které by nebyl důvod, aby svět existoval (avšak někteří protestanté věří v předurčení). Pokud toto slovo někteří Bibličtí překladatelé používají, dal by se jeho význam připodobnit slovu úděl. Popisuje sled událostí, které měly patřičné vyústění.

Křesťanská teologie považuje Boha za nadpřirozenou sílu, která určuje a řídí život člověka. Příkladem je například křesťanský proud protestantismu a jeho učení predestinace.

Ve filosofii hraje osud význačnou roli ve stoicismu a zabývají se jím především filozofové Baruch Spinoza, Arthur Schopenhauer a Friedrich Nietzsche. Proti extrémnímu determinismu, tedy víře, že osud všechno určuje a omezuje tím svobodnou vůli člověka, se postavil především Immanuel Kant a význačný představitel německého

idealismu Georg Wilhelm Friedrich Hegel.

Čím víc se dozvídáme o mozku, tím horší zprávy z toho pro lidskou hrdost plynou. Naše chování, naše pozornost, paměť i duševní výkon se dají změnit několika slovy. Anebo šálkem horkého nápoje. Pokusy s primingem dokázaly, jak křehký nástroj je mozek.

Roku 2002 vznikla slavná studie, která chápe jako formu primingu i televizní vysílání. Její autor Jeffrey Johnson z Columbia University v ní shromáždil údaje za 17 let pozorování dětí. Zjistil, že čím více děti sledovaly v dětství televizi, tím násilnější sklony projevují v dospělosti. Zohlednil přitom i sociální prostředí a pohlaví

Již Charles Robert Darwin, nar. 12. 2. 1809 – 19.4.1982) tvrdil, že svobodná vůle je blud.

S neurovědeckými experimenty přišel Benjamin Libet roku 1983. Mojí teorii potvrdil neurochirurg Benjamin Libet, který tvrdí, že díky dlouholetým výzkumům a množství experimentů přišel na to, že nemáme svobodnou vůli. V experimentech napojili dobrovolníky na EEG. Deset minut byli dobrovolníci výzkumu sledováni, během této doby mohli kdykoliv hnout prstem. Účastníci experimentů si byli vědomi chuti pohnout prstem téměř současně s tím, co pohyb provedli. Ale záznamy EEG ukázali, že necelou sekundu před tímto pohybem (uvědoměním si pohybu), se v mozku odehrál tzv. „potenciál připravenosti“, kdy mozek vydal rozkaz k pohnutí prstem.

Neurologický průzkum dokázal, že žádná svobodná vůle není a neuvědomované procesy v mozku rozhodnou, že se něco bude dít dávno před tím, než si to sami uvědomíme. Svobodná vůle, jak se v tomto experimentu dokázalo, je pouhou racionalizací, tedy zpětným vysvětlením událostí, jež se dějí bez naší kontroly. Podle Benjamina Libeta máme do padesáti milisekund před samotným učiněním „akce“ čas tuto načatou akci přerušit.

I pro výše popsané jsem stále přesvědčen, že máme šanci „osud“ zlomit. Ale jde to jen v určitý čas, za určitých podmínek. Vše jsem popsal v knize „Osud“. Je nutné se uvést do nižší hladiny vědomí, což je ideální v poledne. Podle svých dlouholetých zkušeností jsem přesvědčen, že „vymazat starý nevhodný program“ z podvědomí a „vložit nový program“, který si sami přejeme, lze jen v poledne (středoevropského letního času). Ideální prostředí jsou chrámy, či kostely a to proto, že většinou byly postaveny na „pozitivní zóně“. To má svoje opodstatnění. Důvodem je, aby se „tam“ lidé cítili dobře a chtěli se vracet.

Další podmínkou je, abychom „v nižší hladině vědomí“ opakovali minimálně dvanáctkrát to, co chceme „zhmotnit. Další podmínkou je, že „rituál“ musíme opakovat dvanáct dní, ale ne každý den, ale tři až sedm dní po sobě. Kdo nemá čas v týdnu, může „rituál“ provádět dvanáct sobot, nebo dvanáct nedělí. Je to dle mého názoru proto, abychom „myšlenku-program“, stačili „zažít-uložit do podvědomí“, ale nesmí se „přetrhnout kontinuita vkládání či vymazávání programu“, což by se stalo za osm dní.

A to je celé, jednoduché, jen to vyzkoušet. Problém je, že nejde opakovat věty „zhmotňování“ odříkat jako básničku, ale je nutné celý proces prožít s tím, že to opravdu tak chceme. Proto jsem celý proces nazval „rituálem“, který jsem předváděl v tzv. Rodinných konstelacích.

Mluvím o svých zkušenostech a mně se vždy podařilo co jsem chtěl, a to tímto způsobem. V konstelacích se to patrně také dařilo dobře, aspoň to říkali účastníci mých konstelací, proto se vraceli. Tam bylo možné využít „davové psychózy“ a opakovat rituální věty s těmi, kterých se to týkalo a jímž se takto s jejich souhlasem „vymazával starý nevhodný program s vkládal nový“. Ale právě při těchto rituálech jsem si uvědomil odpovědnost toho, kdo konstelace vede

a už jsem dál nechtěl sdílet problémy lidí, kterým se konstelace prováděly. Proto jsem s tím skončil a jsem přesvědčen, že jsem se dostal do určitého bodu, kdy jsem si řekl, že mi to „za to „nestojí. Navíc za mnou chodilo stále více lidí, které konstelace, které byly vedeny špatně, poškodily a chtěli, abych chyby původních „terapeutů“ napravoval. Od té doby jsem přesvědčen, že by tyto praktiky měli provádět zkušení psychologové.

Podle mé „statistiky“ jsou tři čtvrtiny lidí ovlivňováno programem v podvědomí více, než je dobré. Po rodinné konstelaci, která když je dobře provedena, jsme schopni svůj život více řídit sami. Záleží na nás, jak s programem zakódovaným v našem podvědomí naložíme. Když nevíme, co v něm je, tak neuděláme nic. Když se „onen program pro nás zviditelní“ (rodinnou konstelací, meditací apod.), tak potom máme šanci něco měnit.

Někdy dostáváme „varovné signály“, jako například když se podíváme na hodiny, ukazují se opakující se číslice: 13.13., 12.12., 15.15., 02.02., 22.22. atd. **Může to být varovný signál, ale také obsedantní porucha.**

Pokud jsme „osudem“ ovlivňováni **do padesáti procent,** vždy máme na vybranou více cest a buď intuice, naše přání nebo naše schopnosti nás navedou na tu cestu, kterou se vydáme. Pokud nás OSUD ovlivňuje **více než na padesát procent kladně**, stačí se nechat „unášet životem“ a proplouváme bez větších potíží. Pokud je tomu ale obráceně, osudem je dána špatná cesta, musíme s nepřízní osudu bojovat, což většina lidí nechce nebo neumí.

Můžete mít v horoskopu hezky „namalovaný“ předpoklad k založení rodiny, astrolog zjistí, že současně nás negativně „ovlivňují hvězdy“ v milostných vztazích. Negativní aspekt v milostných vztazích může mít větší sílu než positivní aspekt k založení rodiny. V takovém případě musíme mít sami sílu tento negativní aspekt překonat, aby se založení rodiny povedlo. Pokud nebudeme „bojovat s negativními předpoklady“ danými v horoskopu v oblasti milostných vztahů, můžeme propásnout někdy jediný předpoklad k založení rodiny, protože třeba oba aspekty (jak dobré období k založení rodiny, tak negace v milostných vztazích) probíhají bohužel současně. Někdy paradoxně může osud zasáhnout tak, aby negativní aspekt v milostných vztazích bránil utvoření rodiny před vhodnou dobou a dojde k tomuto právě po uplynutí negativních aspektů, tj. v době, kdy je vhodné období pro založení rodiny. Také to může být tak, že pokud nám není dáno osudem mít kvalitní rodinu (protože naším úkolem je něco jiného a kvalitní rodina by mohla bránit v plnění pro nás důležitějšího úkolu), pro překážky dané negativním aspektem v milostných vztazích sice rodinu založí, ale v nesprávném čase. Vypadá to složitě, ale takové to v životě někdy je.

Uvedu příklad, kdy se ukázalo, že to nebyla náhoda. Jel jsem se ženou autem na návštěvu a v autě jsem zjistil, že jsem zapomněl baterii do videokamery. Chvíli jsem váhal, zda se mám vrátit domu a seděl jsem před domem v nastartovaném autě. Nakonec mne žena přemluvila, ať se pro baterii vrátím, že se tak moc nestane, když přijedeme o chvíli později. Vrátil jsem se a vyjeli jsme o deset minut později. Za první zatáčkou jsme byli nuceni zastavit pro havárii nákladního auta, které se právě před deseti minutami převrátilo a leželo napříč celé vozovky. Kdybychom vyjeli, jak bylo naplánováno, mohlo se auto převrátit na nás. Podobnou situaci jsem zažil vícekrát, takže až po několika takových příhodách si člověk uvědomí, že vše na první pohled špatné, tak ve finále nemusí být. Známe případy lidí, kterým ujel autobus na letiště a „jejich“ letadlo se zřítilo atd. Proto nemá mysl nadávat, když se něco podobného přihodí, protože nikdy nevíte, zda to nebylo nakonec dobře, že jste zameškali odjezd, odlet.

Když jsem u svých klientů chtěl najít příčiny problémů, či neúspěchů, zjistil jsem, že nejvíce nás ovlivňuje **hodina** narození. Na toto jsem přišel náhodou, když jsem jednou sledoval televizní zprávy, kde ukázali člověka, který přežil pád dopravního letadla. Tehdy mne napadlo vzít kyvadlo a zjišťoval jsem, co je na tom člověku tak zvláštní. Tato situace se opakovala, když spadlo opět dopravní letadlo a přežil jeden dvouletý chlapec. U více podobných případů mi

vyšlo, že tyto lidi pozitivně ovlivnila hodina narození, že přežili. Ve všech těchto zvláštních případech mi vyšla jako hodina narození **12.00 zimního SEČ.** Proto jsem se tímto problémem začal více zabývat a přišel jsem na to, že tolik nezáleží, v kolik se kdo narodil, **ale kdy se měl narodit**. Protože to málokdo ví, zda se narodil ve správném čase či ne, nelze s jistotou říci, co nás čeká. Tuto **nejistotu** nazýváme **OSUDEM.**

Jeden psycholog řekl, že „matematika chaosu a spletitostí znamená, že jsou věci v konečném důsledku nepředvídatelné". Stejně pokračoval, že „Náhoda je měřítkem nevědomosti".

Zjišťoval jsem dále, jak nás hodina narození ovlivňuje. Opět píši o čase, kdy se kdo měl narodit, ne kdy se narodil. Např. slavní herci by mohli být narozeni mezi 10.00 až 12.00, slavní zpěváci by měli být zrozeni mezi 9.00 až 10.30, atd. Proto např. ti, kteří se narodí mezi 10.00 až 10.40 jsou slavní zpívající herci.

Vztahy podle čínské astrologie

Kovové roky končí číslicemi **0. J angový kov je bílý,** **1. Jinový stříbrný.**

symbolizuje úspěch, rozhodnost, tvrdost a nekompromisnost

Vodní roky končí číslicí **2. Jangová voda je černá,** **3. Jinová šedivá.**

komunikace, telepatie, naslouchání a intuice

Dřevěné roky končí **4. Jangové dřevo je zelené,** **5. Jinové modré.**

symbolizuje pevnost, věrnost a silné morální cítění

Ohnivé roky končí **6. Jangový oheň je červený,** **7. Jinový purpurový**

symbolem vůdcovských schopností, energie a odvahy

Zemské roky končí číslicí **8. Jangová země je žlutá,** **9. Jinová zlatá**

přináší inteligenci, tvůrčí a logické myšlení a zodpovědnost

Váš prvek:	**Vás živí**:	**Váš přítel**:	**Nemáte konflikt**:	**Vy živíte**:	**Máte konflikt**:
Oheň	Dřevo	Kov	Oheň	Země	Voda
Země	Oheň	Voda	Země	Kov	Dřevo
Kov	Země	Dřevo	Kov	Voda	Oheň

Voda	Kov	Oheň	Voda	Dřevo	Země
Dřevo	Voda	Země	Dřevo	Oheň	Kov

Krysa si rozumí s Buvolem, Drakem, Psem, Kancem, (Krysou, Zajícem, Hadem)

Pán Koně, sluha Opice (s koněm je navíc v opozici, bude s ním soupeřit)

Buvol si rozumí s Krysou, Kohoutem, Buvolem, Zajícem, (Hadem)

Pán Tygra, sluha Psa (s Ovcí je v opozici)

Tygr si rozumí s Kancem, Koněm, Psem, (Tygrem, Drakem)

Pán Ovce, sluha Buvola (s Opicí je v opozici)

Zajíc si rozumí se Psem, Kancem, Zajícem, Ovcí, Buvolem, (Hadem, Krysou)

Pán Kohouta, sluha Draka (s Kohoutem je v opozici)

Drak si rozumí s Kohoutem, Krysou, Opicí, Drakem, Ovcí, Hada

Pán Zajíce, sluha Kance, (se Psem je v opozici)

Had si rozumí s Buvolem, Kohoutem, Hadem, Drakem, Opicí, (Krysou, Zajícem)

Pán Opice, sluha Ovce (s Kancem je v opozici)

Kůň si rozumí s Tygrem, Psem, Ovcí, Koněm

Pán Prasete, sluha Krysy (s krysou navíc soupeří)

Ovce si rozumí se Zajícem, Kancem, Koněm, (Ovcí, Opicí, Drakem)

Pán Hada, sluha Tygra (s Buvolem v opozici)

Opice si rozumí s Drakem, Hadem, (Psem, Ovce, Opicí, Kancem)

Pán Krysy, sluha Hada (s Tygrem v opozici)

Kohout si rozumí s Drakem, Buvolem, Hadem, Kancem

Pán Psa, sluha Zajíce (se Zajícem navíc soupeří)

Pes si rozumí s Tygrem, Zajícem, Koněm, Krysou, Psem, Kancem (Opicí)

Pán Buvola, sluha Kohouta (s Drakem v opozici)

Kanec si rozumí s Tygrem, Zajícem, Ovcí, (Krysou, Psem)

Pán Draka, sluha Koně (s **Hadem v opozici)**

LÁSKA JE DUŠEVNÍ PORUCHA

Poslední vědecké výzkumy dokazují mojí teorii, že láska je „duševní porucha“.

Testosteron je hormon sexuální touhy. Líbáním ho muž předává ženě. Testosteron vede muže k navazování kontaktů a k soupeření o ženy. Ovlivňuje chování mužů k ženám a ženy

svým chováním ovlivňují u mužů hladinu testosteronu. Testosteron je látka, která dostane partnery do postele, ale pokud chcete v posteli zůstat, musíte mít v mozku jinou látku – dopamin**.**

Dopamin přináší pocity radosti, euforii. Dopamin je látka radosti. Např. kokain také dokáže zaplavit mozek dopaminem, proto na drogy i sex je možné získat závislost. Někteří odborníci tvrdí, že závislost na sexu neexistuje, že jde o sexuální nezdrženlivost. Nebudu komentovat. Dopaminu chceme čím dál tím víc, protože si chceme radostný zážitek zopakovat to, co dávky dopaminu zaručí. Dopamin v mozku nám dává spoustu energie. Zvýšená hladina dopaminu uvolňuje sexuální touhu i v neromantických situacích. Velký přísun dopaminu zaručují i adrenalinové sporty. Laik patrně nerozezná spolehlivě, zda chybí Dopamin, či Serotonin, protože oboje, když nám chybí, má podobné příznaky (deprese, smutek, žádná radost ze života). Bohužel jsem si byl nucen vyzkoušet, jak se těžce žije, když mám chybí jedno či druhé. Užíval jsem léta antidepresiva (samozřejmě přírodní, nejdříve „slabší“ L-Triptofan z lékárny, když už nepomáhal, tak Griffonia. Po delší době jsem skončil s ledvinovou kolikou v nemocnici a zjistil se ledvinový kámen**. Po jeho vyjmutí kamene z ledviny přestaly deprese** a tlak, který byl před tím kolísavý, se upravil a mám super nálady i bez antidepresiv a tlak 120/80, jako mladý chlapec.

Dopamin se tvoří v části mozku zvané **Ventral Tegmental Area**. Tato část mozku se aktivovala při pokusech na pohled zamilované na fotografii svého milého. Dále se zjistilo, že aktivní byla i zcela odlišná část mozku, zvaná **Mucleus Candatus.**

Právě tady se sbíhá řada faktorů – vzpomínky i aktuální stimuly. A ty v kombinaci s dopaminem vyvolávají nějaký pocit. Tento systém se v mozku aktivuje, když chcete něco získat, když po něčem toužíte. Ale „pocit zamilovanosti“ – počáteční silná touha a vzrušení časem – do tří let vyprchá a odměněni jsou jen ti, kteří touží dál s (dříve) milovaným partnerem zůstat.

To je situace, kdy se ukáže, zda jsou partneři pro sebe vhodní. Pokud ne, dochází právě po uplynuté této doby, která může mít ještě nějakou setrvačnost (vlivem většinou narozeného dítěte, ze zvyku, z pohodlnosti, nechuti řešit problém.), rok až dva. A nyní se dostáváme do statistik, kdy po čtyřech až pěti letech dochází nejvíce k rozchodům.

Výzkum prováděla prof. Helen Fischer a prof. Lucy Brown zjistily, že po čtyřech letech narůstá počet rozchodů a podle nich je příčinou evoluce to, že v té době (když je dítěti dva až čtyři roky) se už jeden z rodičů dokáže sám o dítě postarat. Chemie je začátkem, ale i koncem vztahu. Žena si podle výzkumu bere za stálého partnera muže, který vykazuje dobré otcovské rysy, to znamená, že bude schopen a ochoten zajistit ženu a „její potomky“. Ale za určitých podmínek se žena může zaplést s jinými muži, protože i ženy hledají sexuální rozmanitost. Hledají kvality, které mohou zajistit ty nejlepší geny pro její potomky. Takového partnera hledá, když stálý partner nedisponuje těmito kvalitami. Toto zvláštní období je vždy před ovulací. Byl učiněn pokus, že když se ženy odhalují, zvedá se u mužů hladina serotoninu. Pokusem se zjistilo, že ženy v době ovulace zkvalitňují techniku flirtu a bylo ověřeno, že nejvíce sexuálních signálů vysílají ženy, které mají doma stálého partnera. Láska může znamenat pro každého něco jiného. Vzpomínky jsou vzrušující, láska je vzrušující, sledovat děti, jak rostou je vzrušující. Profesor Kenrick z Arizona State University tvrdí, že lidské rozmnožování není jen o sexu, výběr partnera je jen jednou z fází hry. Potom je nutné partnera udržet (což je podle mne nejtěžší), společně postavit hnízdo, postarat se o děti, vychovat děti.

Devadesát procent severoamerických hrabošů prériových je monogamních. U nich byl v mozku objeven ve vysokém množství hormon Vasopressin, který u promiskuitních hrabošů výrazně nižší. Vědci tento hormon proto nazvali hormon monogamie. U mužů je důležitý pro funkci ledvin a také při zadržování vody. Profesorku Lucy Brown (z Albert Einstein College of Medicine) překvapilo, že tento hormon může hrát tak významnou roli při navazování sociálních a partnerských vztahů. Podobně jako u mužů Vassopressin je u žen podobný hormon Oxitocin.

Obě zmíněné výzkumnice se zabývali zkoumáním zamilovaných deset let a tvrdí, že se vyvinuly tři systémy pro lásku. Jeden souvisí se sexuální energií a s touhou po uspokojení (u obou pohlaví souvisí s testosteronem), druhý má co dělat s romantickou láskou, s euforií ve stádiu čerstvé zamilovanosti, a poslední souvisí s pocitem bezpečí vůči stálému partnerovi.

Z toho vyplývá, že stálí dlouhodobí partneři znají (podvědomě) způsob, jak neustále aktivovat centrum touhy poháněné dopaminem. Zkoumáním takových lidí se zjistilo, že každé vybočení ze stereotypu zvyšuje hladinu dopaminu.

PROČ CHCEME DÍTĚ. (proč máme dítě, **za jakých okolností jsme byli počati**.)

1. Jako akt znásilnění.
2. Jako akt lásky.
3. Omylem.
4. Jako vedlejší produkt dobrého vztahu.
5. Protože se to dělá.
6. Pro uspokojení mateřského pudu (žena).
7. Protože dítě chtěl partner.
8. Protože dítě – vnouče, chtěli rodiče.
9. Jako náhrada za něco.
10. Jako náhrada za někoho.
11. Pro uspokojení pudu zachování rodu (muž).
12. Aby se měl kdo starat o rodiče.
13. Z rozhodnutí plodu, které si vybralo rodiče – vychovatele.
14. Jako msta bývalému partnerovi.
15. Z donucení.
16. Pro peníze.
17. Jako akt msty současnému partnerovi.
18. Jako akt vzdoru rodičům.
19. Pro vyšší zájmy.
20. Pro pokusné účely.
21. Bez důvodu.
22. Jako výsledek alkoholového opojení.
23. Pro udržení partnera.
24. Pro udržení partnerky.
25. Jako nástupce (firma, stát, zkušenosti).
26. Pro zábavu, místo hračky.
27. Početí bylo dáno osudem.
28. Jako únik od problému (vězení, domov, finance).
29. Pro získání nějakých výhod (peníze, majetek).
30. Pro získání pozornosti, vážnosti, uznání.
31. Jako změna v životě.
32. Jiná možnost.

NOČNÍ POMOČOVÁNÍ

Zejména u dětí, jde z 80 % o **psychickou záležitost,** kombinovanou s problémem s dysfunkcí mozku, pro „**blok“ na krční páteři mezi 1–2 krčním obratlem**, ke kterému mohlo dojít úrazem, nebo při porodu. Aby toho nebylo málo, další příčinou může být infekce (**Chlamydie, Borelióza** a jiné). Svěrač je dysfunkční, protože mu mozek nedá impuls. Tento stav se pozná i podle toho, že takového člověka je problém ze spánku probudit. U dospělého člověka kmitá mozek v průběhu dne v průměru na frekvenci 4–16 Hz, ve spánku 1-3 Hz. U dětí ve dne na kmitočtu 3–12 Hz, ve spánku 0,5-2 Hz. Pokud podle mého názoru ve spánku u dospělých klesne frekvence mozku pod 0,5 Hz a u dětí pod 0,3 Hz, pudově ovládané funkce mozku jsou omezeny. Čím níže kmitá mozek pod hladinu Delta (do 0,5 Hz), tím jsme blíže k bezvědomí.

U všech, kteří se pomočují jsem zjistil jako další přítěž – přecitlivělost. Většinou jsou takoví lidé díky infekci, či „bloku na krční páteři“ ve strachu, ve stresu. U některých dětí jsem měl podezření na týrání či zneužívání. Ve většině případů jde o přecitlivělé tvořivé lidi s velkou obrazotvorností. Proto se lidem s tímto problémem ve velice živém snu zdá, že jdou na toaletu a ve skutečnosti močí ve spánku do postele. Ve většině případů jde současně o „zablokovaný“ organismus pro přijímání energií, vitamínů a minerálů. Takoví lidé nemají dostatek životní energie před spaním, proto předpokládám, že jde i o poruchu spánku. Mozek nemá pro blok na páteři dostatek energie a tím i vitamínů a minerálů, zejména B12, a fosforu. Většinou takoví lidé spí spánkem z únavy, ne zdravým regeneračním spánkem. Proto se jim špatně vstává. Další podmínkou kvalitního spánku je určitá osa těla při spaní (většinou hlava směr západ až sever, vadí, když je hlava k oknu či ke dveřím). Oslabeným orgánem těchto dětí může být močový měchýř a ledviny, takže je nutné dodržovat určitý pitný režim, pít nejpozději v 17. hodin, pít určité byliny na posílení močových cest (ale i na psychiku – meduňka, třezalka), mít správnou vlhkost a teplotu vzduchu v ložnici, využít hudební terapie či jiné relaxace před spánkem, chodit včas spát atd. V mnoha případech byl u takových lidí mimo bloku na krční **páteři i „blok“ na spodní části páteře – křížové kosti či kostrči.** Pokud se prokáže (stačí jako důkaz protilátky, nebo zvýšené hodnoty) Chlamydiová infekce, se kterou se rodí mnoho dětí, protože tuto infekci dostali od matky už v těhotenství, léčit by se měla celá rodina.

PODVĚDOMÍ – partnerské vztahy

Obecně je známo, že na prvních místech v důvodech rozvodovosti je nevěra a hádky (hádky = nekompatibilita nedospělost, netolerance). Ale to jsou už důsledky. Stejně jako nemoc má své příčiny, i rozpad vztahu má své příčiny a málo kdy je jen jedna, jsou minimálně tři. Jsem přesvědčen, že jsme všichni „naprogramovanými jedinci“ rodinou a společností, protože od početí do cca 15 let se všechny negativní projevy našeho okolí (i na nevědomé úrovni) „zakódují“ do našeho podvědomí a ovlivňují nás tak silně (vyjádřeno pro porovnání v procentech = sedmdesát procent), že na vědomé úrovni (třicet procent) nejsme schopni tento „program“ překonat. Hledáme si partnery podle toho, jací jsme my, ale i podle toho, jak společný máme v sobě „program a model“ partnerství rodičů. Samozřejmě kopírujeme model rodičů. To je pro nás vždy model budoucích partnerů a vzor budoucí rodiny.
Je to někdy složitější, než se zdá. Uvedu příklad. Byla znásilněna jedna dívka svým otcem. Při rodinné konstelaci se ukázalo, že její otec není jejím biologickým otcem, o čemž otec nevěděl. Její matka měla milence a tehdejší početí s milencem svedla na svého manžela. Dále se zjistilo, že „nevlastní“ otec byl rovněž znásilňován svým otcem, při konstelaci se zjistilo, že také nebyl

biologickým otcem. Další šok byl v tom, že praděda, který znásilňoval otce, když byl dítě, byl také znásilňován svým otcem a také nebyl jeho biologickým synem.
Kde potom hledat vinu? Klasický příklad kolektivní viny v rodinném systému.
Pokud si někdo myslí, že když člen rodinného systému minulého či současného, krade, podvádí, zabil (tady se počítá i potrat), atd., že jeho se to netýká, je to mylný úsudek. Důsledek se může projevit dříve či později, a to na dětech či vnoučatech, pravnoučatech. U znásilněných je důsledkem, kromě mnoha jiných problémů zejména psychických, problém ve vztazích. U pohlavně zneužívaných dívek jsem se setkal s různými důsledky zneužívání. Jedna skupina muže vyhledává a celý život se jim na nevědomé úrovni mstí, druhá se mužů bojí a straní se jich. Ale málokterá se s tím vyrovnala.
Další nenápadně „zakódovaný" partnerský model rodičů, který v dospělosti kopírujeme je, když psychicky silná dcera psychicky silné matky a psychicky slabšího otce, si najde partnera také psychicky slabého, jako je otec. Psychicky slabý muž, navíc většinou závislý na své silné matce, si najde také psychicky silnou partnerku, na které se (většinou po narození dítěte) stává rovněž závislý. Jsou to případy, kdy je partnerka na druhém místě za matkou. Po krátké době začne být muž „pod pantoflem" a projevy silnější partnerky začne brát jako útok na svoji osobu, což začne kompenzovat buď pitím alkoholických nápojů ve zvýšené míře, užíváním drog (aby utlumil psychický tlak partnerky), mstí se i tím, že je nevěrný, řve či silou (leckdy i fyzickou) kompenzuje projevy partnerky. Mnohdy se „zablokuje", onemocní a zemře, většinou na infarkt či mozkovou příhodu.
Když matka (nebo otec) považuje své většinou prvorozené dítě za svého partnera a staví je na první místo před svého partnera, je to problém pro celou rodinu. V takových případech je předpoklad, že partnery dospělého dítěte bude matka považovat za své soky. Dalším důsledkem ve čtyřčlenné rodině může být to, že pro nastolení rovnováhy druhé dítě v rodině vytvoří „další dvojici" s otcem.
Při vzniku vztahu je důležité očekávání. Budhisté říkají, že je třeba **odpustit, neočekávat, nelpět**. Buddhisté jdou do vztahu s tím, že budou do vztahu dávat lásku, štěstí, radost, ale nic za to neočekávají. Já dodávám, „**Na nic nečekat, žít teď, tady, přítomností a plánovat budoucnost, uzavřít minulost. Vše „nové má přednost před starým".**
Většina lidí si své partnery idealizuje (zejména po rozchodu), nemá reálné představy, chovají se pudově, chtějí více brát než dávat, a proto je málokteré očekávání naplněno. Nejenom proto v Česku každé druhé manželství končí. Podle statistiky je na prvním místě rozpadů vztahů nevěra, i když odborníci tvrdí, že nevěra není důvodem k rozchodu. Já tvrdím, že nevěra ze strany muže zaviní v cca v třiceti procentech zánik přitažlivosti k partnerce a nevěra žen v šedesáti procentech zánik přitažlivosti k partnerovi, z čehož vyplývá, že ženy jsou tolerantnější, mužům častěji nevěru odpustí. Problém je v tom, že když ženy poruší slib věrnosti, hned rozbijí vztah, pokud je trvalý vztah s milencem realizovatelný.

ABYCHOM MOHLI BÝT ŠŤASTNÍ, MUSÍME:

Odpustit, nelpět, neočekávat, udělat čáru za minulostí, žít přítomností, plánovat budoucnost, dělat práci, která nás baví.

Umět žít je největší umění, a protože se nikde neučí, máme k realizaci tohoto umu jen svoji intuici, vzdělání, příklad z rodiny, příklady z okolí. Velice záleží na tom, do jaké míry nás ovlivňuje OSUD a předpoklady dané geneticky – podvědomí, příklady z rodiny. Je dobré vědět, co se kdy našim předkům přihodilo a je nutné se s těmito skutečnostmi vyrovnat. Jestliže

někoho okradete (zabijete, což je i potrat), dojde k nerovnováze v rodinném systému, a potom se nejenom vám, ale třeba i vašim dětem či vnukům, nemusí dařit dobře. Abychom mohli být šťastní, je nutná rovnováha v našem v rodinném systému, mít radost ze života, schopnost se seberealizovat, žít s tím správným partnerem (či žít sám – viz životní úkoly), žít na správném místě, dělat tu správnou práci, mít vyrovnanou hladinu mužského a ženského principu, umět přijímat radost, cit, lásku, štěstí – ale umět vše i rozdávat, zkrátka umět žít, což je největší umění. **To umí dobře ten, kdo umí přizpůsobit své potřeby svým možnostem**.

Štěstí je nám dáno cca z 50-60 % geneticky, cca 15-20 % je dáno…….

Jedna bonusová kapitola z knihy Škola výkladu karet

PROČ NEMÁM PENÍZE: (vyložíme 3 karty) Případná další otázka může být: Proč peníze neudržím, „proč se ztrácejí“. Zajímavá otázka na toto téma může být:

1. Nechce se mi pracovat
2. Nemám obchodní talent
3. Neumím peníze udržet
4. Chyba v rodinném systému (osud předků, který se přenesl na mne)
5. Pracuji (žiji) v nevhodném bytě
6. Pracuji (žiji) v nevhodném domě
7. Pracuji v nevhodném městě
8. Pracuji v nevhodném státě
9. Peníze mne nezajímají
10. Je to momentální smůla
11. Někdo na mne dělá woodoo
12. Žiji s nevhodným partnerem
13. Žiji s nevhodným člověkem
14. Mám špatné, nevhodné společníky
15. Mám okolo sebe nevhodné lidi, kteří mne negativně ovlivňují
16. Nejsem zdravotně fit
17. Nejsem psychicky fit
18. Jsem „zamrzlý v dětství“
19. Mám v sobě špatný program z dětství
20. Mám v sobě špatný program ze společnosti
21. Je to osud (můj)
22. Je to osud partnera, jehož osud jsem převzal
23. Mám špatné období
24. Neumím najít správný způsob vydělávání
25. Neumím s penězi hospodařit
26. Neumím peníze investovat
27. Nemám štěstí
28. Všechno utratím, nechce se mi šetřit

29. Mám raději hezké věci, nemovitosti
30. Je to obecně krizí
31. Neumím přizpůsobit své potřeby svým možnostem
32. Jiná možnost

PROČ CHCEME PARTNERA

(K čemu chceme partnera využít, proč chceme udržet vztah). Kdo chce vědět, proč jej chce partner, či proč vy chcete partnera, může to zkusit kartami podle níže popsaných možností. Protože mnoho lidí neví, zda akt svatby ano či ne, připsal jsem i možnosti odpovědí na tuto otázku.

Proč nás chce kamarád, kamarádka, přítel, nadřízený atd. Můžeme se i ptát, proč nás nechce. Předem je dobré vyložit kartu, která odpoví na otázku, kolik otázek máme dát, pro kolik důvodů nás partner chce atd. Výkladem lze zjistit, zda nás chce konkrétní člověk do trvalého či volného, nebo jen kamarádského vztahu. Obvykle je důvodů více, 3 až 5 těch nejdůležitějších, proto vyložíme 3 až 5 karet.

1. Pro uspokojování sexuálních potřeb (sexuálního pudu)
2 Pro materiální zabezpečení
3. Pro uspokojení mateřského pudu, pro uspokojení pudu zachování rodu
4. Pro výchovu dětí, vytváření rodiny
5. Pro fyzickou přitažlivost
6. Jako náhradu za rodiče
7. Protože partnera miluji
8. Protože mám partnera rád/a, pro přátelství, pro duševní přitažlivost
9. K získání sebedůvěry, pro realizaci cílů, na které nestačíme sami
10. Protože jsem závislý (á) na partnerovi – citově, sexuálně, materiálně
11. K získání závislosti
12. Ze zvyku, z lítosti
13. Pro pocit bezpečí
14. K duchovnímu rozvoji
15. Abychom pomáhali partnerovi
16. Abychom si nechali pomáhat, k pracovnímu využití
17. Abychom partnera učili
18. Abychom se nechali učit od partnera
19. Prosadit se s partnerem
20. Prosadit partnera
21. Prosadit se sám, k seberealizaci
22. K realizaci cílů, na něž nestačíme sami
23. K posílení pocitu vlastní hodnoty, potřeba vlastnit partnera
24. Pro zvýšení společenské prestiže
25. Chuť být s tím určitým partnerem
26. Strach být sám
27. Nechuť být sám
28. Jako léčitele naší zraněné duše po opuštění předchozím partnerem
29. Jako pomstu současnému či bývalému partnerovi

30. Jako změnu
31. Útěk od nějaké reality
32. Jiná možnost

JE PRO NÁS VHODNÝ RITUÁL SVATBY

Případně: „Co vztahu svatba přinese?“ Je třeba se ptát na oba partnery najednou. Je možné se ptát na každého zvlášť.

Je dobré vytáhnout tři karty, které objasní dostatečně situaci. Co akt svatby přinese, je možné se ptát v další kapitole: „Co ve mne „vyvolá“ můj partner/a po svatbě“.

1. Akt svatby není vhodný, hrozí, že se vztah rozpadne
2. Akt svatby je nutný pro utužení vztahu
3. Akt svatby je dobrý, ale musí být ve správný rok
4. Akt svatby je dobrý, ale musí být ve správný měsíc
5. Akt svatby je dobrý, ale musí být ve správný den
6. Akt svatby je dobrý, ale musí být ve správnou hodinu
7. Akt svatby je dobrý, ale musí být ve správný rok, měsíc, den
8. Akt svatby je dobrý, ale musí být ve správný rok, měsíc, den, hodinu
9. Akt svatby je důležitý pro partnera, pro partnerku ne
10. Akt svatby je důležitý pro partnerku, pro partnera ne
11. Pro vztah je jedno, jestli svatba bude či ne
12. Svatba je důležitá pro rodiče (prarodiče) partnera
13. Svatba je důležitá pro rodiče (prarodiče) partnerky
14. Akt svatby umožní početí
15. Svatba musí být v kostele
16. Svatba nesmí být v kostele
17. Svatba musí být v určitém městě (vesnici) – v jiném než žijeme
18. Svatba musí být v určitém státě (v jiném, než žijeme)
19. Svatba musí být jen se svědky, nikdo jiný u tohoto aktu být nemůže
20. Akt svatby přinese ochranu proti všem v nově založeném rodinném systému
21. Svatba je dobrá a není nutné splnění žádných podmínek
22. Partner přistoupil na tento akt jen kvůli partnerce
23. Partnerka přistoupila na tento akt jen kvůli partnerovi
24. Akt svatby realizujete jen kvůli okolí
25. Akt svatby realizuje partner jen jako změnu
26. Akt svatby realizuje partnerka jen jako změnu
27. Akt svatby je ze strany partnera jen truc (rodičům, bývalému partnerovi)
28. Akt svatby je ze strany partnerky jen truc (rodičům, bývalému partnerovi)
29. Akt svatby je ze strany partnera kvůli penězům, dědictví, atd
30. Akt svatby je ze strany partnerky kvůli penězům, dědictví,
31. Akt svatby přinese štěstí, peníze, majetek
32. Jiná možnost

O SMRTI

Každý z nás má v sobě kvality jin i jang. Když se od sebe odtrhnou, nastává smrt.
O životě a smrti jsem napsal celou knihu, zde se zmíním jen okrajově o jednom zvláštním zážitku a uvedu pár kapitol z této knihy. Z knihy je podstatné to, že posmrtný život nikdo neprokázal a už středověcí filosofové proto doporučovali co já, užít si co jde v tomto životě.

Smrt patří do života. Mnoho lidí tento fakt vytěsňuje, ale stejně neunikne. Viděl jsem film **Hráči se smrtí** (z roku 1990), který mne inspiroval k tomu, abych se stejně jako studenti medicíny v onom filmu odhodlal „odejít řešit nevyřešený problém" se zemřelým bratrem. Chtěl jsem sám zažít něco, co jde patrně jen jednou v životě (a tím pádem naposledy – smrt). Rád experimentuji a mnoho mých metod jsem zkoušel nejdříve sám na sobě. Bratr zemřel při nezaviněné autonehodě. Umím tyto záležitosti řešit tzv. „Rodinnými konstelacemi", ale to umím druhým lidem, ne sobě. Současně s ním zemřela jeho žena – řidička, která nehodu zavinila a jejich dvouletý syn. Na živu zůstala jejich sedmiletá dcera, v době nehody byla v první třídě ve škole. Když dospěla, spáchala sebevraždu. Zkrátka se rozhodla, že půjde za nimi. Impulzem byla smrt babičky, která si od vnučky nechala říkat „mami". Babičky smrtí tím zemřela „druhá matka". Měl jsem pocit viny proto, že jsem bratrovi to auto tehdy koupil, dále proto, že se mi nepodařilo předčasné smrti neteře zabránit. V konstelaci se ukázalo, že jejich dcera chce za rodiči a bratrem, ale tehdy jsem buď neuměl najít řešení.

Můj „výlet" **do světa smrti** se povedl a setkal jsem se s bratrem, i rodiči. Svůj problém jsem tím vyřešil, úplně stejně, jako se to povedlo studentům medicíny ve výše zmíněném filmu. V ten okamžik jsem neřešil, zda se vrátím mezi živé, i když jsem to předpokládal, že se „vrátím". Ale víme, že vždy může dojít k chybě a není jisté, zda mi bylo dáno „osudem" se „vrátit". Povedlo se mi to metodou „uvedení se do nižší hladiny vědomí" a potom „dál do dalšího stupně nevědomí". Mám to potvrzeno na lékařské zprávě a lékaři netušili, co se stalo. Byl jsem „ve světě mrtvých" dvakrát po sobě, dvakrát se lékařům podařilo mne oživit. Prvně to bylo, když jsem se s rodiči a bratrem chtěl setkat a podruhé, za pár okamžiků po rozloučení s nimi, když jsem se chtěl „podívat", odkud přišli. To nebylo při prvním „výletu za smrtí" vidět. Ale už se nepamatuji, zda jsem podruhé něco viděl a zapomněl to, nebo neviděl už nic, protože mi rodiče i bratr při „první návštěvě" dali jasně najevo, že u nich nemám co dělat a ať takové blbosti už neřeším. Překvapilo mě, že setkání vypadalo podobně jako ve výše zmiňovaném filmu, rodiče i bratra jsem viděl „černobíle" a byli v nejlepších letech, otci bylo cca 40, matce 38, bratrovi 17 let. Nikoho jiného jsem neviděl. Obraz byl podobný záznamu kosmonautů na Měsíci. Za nimi tmavá obloha. Jen jsem viděl světlem ozářené místo, kde stáli, já naproti nim. Bylo vidět, že přišli odkudsi z boku, kam nebylo vidět. Představuji si, že přišli z nějaké „ohrady" branou, která ale nebyla vidět. Jejich obličeje i postavy a oblečení jsem viděl jasně, ostře, ale černobíle, stejně jako celou „záhadnou planetu", na které jsem se ocitl. Víme, že v podobných situacích dochází ke špatně vyhodnocené informace mozkem, podobné výjevy vidí například i piloti nadzvukových letadel při přetížení. Tak nevím, zda to bylo tak, jak jsem si po oživení pamatoval. Kdybych neměl lékařsky potvrzeno úmrtí, mohl bych tento „válet ke smrti" hodnotit jako sen.

Ale jak stále opakuji, je jedno, jakou metodu použijeme k vyřešení problému, podstatný je trvalý pozitivní efekt a ten se dostavil. Od toho okamžiku mám klid na duši a nemám výčitky a cítím se „osvobozen od neviditelných břemen výčitek". Tuto metodu bych rozhodně nedoporučoval, stejný a možný vyšší efekt má takto vyřešit problém v konstelacích. Dokonce

nedoporučuji ani hypnózu. Může to být nebezpečné.

Jsem přesvědčen, že ve všech oblastech musí existovat rovnováha, jinak může dojít díky nerovnováze např. v přírodě ke katastrofě, záplavám atd., u člověka k selhání organismu a smrti, u vztahů k rozchodu, u domu k jeho zřícení. Proto jsem se zmiňoval o tzv. rodinných konstelacích, protože si myslím, že je to jedna z mála skupinových terapiích, při kterých je možné najít příčinu a odstranit důsledek a tím nastolit rovnováhu v rodinném systému. Je to metoda, při níž lze „mentálně komunikovat se všemi energiemi, i energiemi zemřelých".

V roce 1990 jsem věštil, že od 1.1. r. 2001 začne nové období, které jsem nazval duchovním stoletím (tisíciletím). Začalo nové století i tisíciletí najednou. Tehdy jsem věštil, že přijdou krize, katastrofy, jak přírodní, tak způsobené lidmi. „Zlo" bude dříve potrestáno, než tomu bylo dříve. A říkal jsem, že kdo se „nové době" nebude umět přizpůsobit, nemusí zvládnout „rychlý tep a stres „nové doby". Takovým lidem hrozí duševní a později i fyzické nemoci. A lidí, kteří nezvládnou život v novém tisíciletí, bude přibývat. Jednoho dne hrozí (věštil jsem, že od r. 2000 do třiceti let, pokud se něco nezmění), že bude duševně nemocných lidí více než těch zdravých. Všechny věštby jsem vždy předem uveřejňoval v médiích.

Začíná se více mluvit o smrti, která do této přelomové doby (2001) byla tabu. Je to zvláštní mluvit o smrti když „každý ví", že si nikdy na smrt nemůžeme zvyknout, ale můžeme se s ní smířit. A to jen za určitých podmínek, např. když naši rodiče zemřou ve sto letech. Tak je podle mé teorie osudem nastaven věk lidí „třetího tisíciletí" (viz kniha z r. 2014 - OSUD).

Jako úžasný příklad s usmířením se smrtí podala dokumentaristka jednoho pořadu v r. 2017. Popisovala, jak navštívila bývalý koncentrační tábor, kde byly děti poslané na smrt. Ony věděli, co je čeká. Dokumentaristka popsala místnost, ve které děti byly. Udivilo jí, že na zdech bylo namalováno hodně motýlů. Podobný zážitek sdělil neurochirurg ze Švýcarska, jehož příběh jsem popsal v této knize a který když upadl do kómatu, po probuzení sdělil, že se ocitl na louce plné krásných barevných motýlů. Dokumentaristka vysvětlila tyto obrazy tím, co si děti patrně podvědomě představovaly. Že se „zakuklí" a po smrti se každý z dětí narodí jako motýl. Podle mne děti odsouzené na smrt „vypustili duši z těla", aby přežily čekání na smrt (jako to prováděli mučení lidé), tím se staly „volné, jako motýlci. „Vypuštěním duše" za zdi, kde byly uvězněni, se mohli cítit svobodněji. Mně tyto dva příběhy zaujaly tím, že jsem objevil určitou paralelu mezi mou smrtí. Již před tímto zážitkem jsem se cítil „volný jako motýl" a dostal jsem se do stavu, který doporučuji všem – odpustit, neočekávat, nelpět, a to ani na životě. Proto jsem byl schopen se rozhodnout, že to risknu a „bezpečně zemřu" (byl jsem v nemocnici), abych vyřešil svůj problém. O to více se po tomto zážitku cítím „osvobozen" a po příchodu domů jsem koupil nalepovací motýlky a nalepil je v bytě na zdi. Málo kdo chápal, co to znamená, ale já se tak cítím, dávám tak navíc najevo svojí „**lehkost bytí** a volnost". Nebýt na nikom a na ničem závislý je největší štěstí. Proto dceři i partnerce kupuji přívěšky – motýla, což znamená, že jim přeji „onu Božskou volnost a lehkost bytí", jako jsem zatím měl celý život já. A to přeji všem, je to úžasné.

Potvrdil mi to lékař, kam jezdím občas na „globální diagnostiku" a tím přístrojem dokázal zjistit, že mám zážitek se smrtí a říkal, že mně obdivuje, že jsem se tak snadno a lehce rozhodl risknout, že zemřu, když se experiment nepovede, kvůli rozhodnutí **vyřešit nevyřešený problém se zemřelými rodiči a mladším bratrem.** Na to jsem mu řekl, že jsem nepředpokládal, že zemřu, jako vizionář jsem byl přesvědčen, že to dobře dopadne. To by muselo dojít jedině k nějaké chybě, ale k té může dojít kdykoliv a kdekoli. To by člověk nemohl vyjít z domu. Může na nás například spadnout taška ze střechy, hned jak vyjdeme z domu.

Je pravdou, že od té doby, co jsem se dostal do stavu nelpět a neočekávat, je vše více barevné, vidím jiné možnosti, které jsem dříve neviděl. Trvalo mi to dlouho, ale povedlo se. Život od té doby užívám více, na plno a vážím si všeho o mnoho více než dříve. Když porovnám dobu „před a po“, **nic nepovažuji za samozřejmost**. Také jediná jistota, kterou máme je, že jednou (já ve sto čtyřiceti), zemřeme. Ale je třeba myslet pozitivně, protože myšlenky lze zhmotňovat a mnohým se to daří. Jak to udělat je rovněž v této knize.

Všichni z historie víme, že většina věřících byla udržována při tehdy bídném životě ve víře, že smrtí nic nekončí (podle mne končí všechno – viz téma knihy), a že přijde teprve po smrti onen vysněný ráj. Dříve se také nemluvilo o sexu a dnes je to běžná součást denního vysílání mnoha médií. Samozřejmě to přineslo klady, ale i zápory, jako vše, ale cca 35 % záporů, ale oproti tomu 65 % kladů. Což znamená, že bylo pozitivní nebrat sex jako tabu.

Časté dokumenty o smrti, zvláště s tvrzením, „že po smrti přijde ráj, že smrt je jen přechod do jiné dimenze“, atd., má podle mé teorie jen na 35% pozitivní, ale **na 75 % negativní dopad.** Je to patrné v tom, jak si někteří lidé neváží života. Asi si říkají, že když to „nevyjde a zemřou, že si to zopakují v dalším životě“.

Podle mého názoru je chyba, že média s touhou zaujmout vysílají zprávy o násilné smrti. O to více se extrémisté snaží brutální vraždy provádět, protože si jsou jistí odezvou a vyvoláním strachu. Mnoho frustrovaných lidí ve smrti nachází „náhradní program smyslu života“. Další a horší příklad je v tom, že už děti páchají sebevraždy, protože programy v médiích považují na normu, ve které se mohou pohybovat i ony. Mnohdy je jako důvod uváděna např. šikana ve školách, na sociálních sítích atd. **Ale to je jen spouštěč, ne příčina**. Příčinou je malý zájem, či nezájem rodiny, nedostatek citu v rodině, nevěnování se dětem. Děti z takových rodin jsou snadnou „kořistí predátorů“. Podle mé teorie se musí sejít tři zásadní aspekty, aby došlo ke katastrofě, zboření domu, autohavárii, nemoci, smrti. A mluvení o smrti, jak je patrné z mnoha článků a dokumentů, je jedním o oněch spouštěčů vedoucích například k sebevraždě.

V r. 2016 v TV novinách byla zpráva, že spáchala sebevraždu třináctiletá dívka. Jako důvod v dopise na rozloučenou byla šikana ve škole. Když jsem si pro sebe rozebral z její fotografie, **co bylo příčinou sebevraždy**, tak mi vyšlo, že:

1. Od matky potřebovala (jako každé dítě) 75 % péče, dostávala 30 %, tj. méně než polovinu, tedy dceři se nevěnovala dostatečně.
2. Od otce potřebovala 60 % péče, dostávala 10 %, tedy otec se dceři nevěnoval vůbec.
3. V rodině, kde žila, byla ponurá atmosféra a ani rodiče neměli výraznou motivaci k životu, proto nebyli schopni ji podporovat u dcery. Dcera necítila žádnou harmonii v rodině, ani zájem o ní. Už to bohužel nenapraví.
4. Byla psychicky slabá a pod průměrem, proto hůře nesla ústrky a posměšky. Byla hezčí, než je průměr a samozřejmě ošklivější kamarádky jí to záviděly, a proto jí ponižovaly. Absolutně si nevěřila, což je vždy chyba rodičů. Když se dítě narodí, věří si na 50 % a potom je na rodičích, zda sebedůvěru podpoří, či dokonce potlačí. V jejím případě sebedůvěru potlačili, jinak by na posměšky nereagovala.
5. Její rodiče neplánovali budoucnost, proto to neuměla plánovat ani dcera. A kdo neví, co bude dělat druhý den, podle mé teorie páchá sebevraždu. Na čím delší dobu plánujeme budoucnost, tím jsme na tom psychicky lépe.
6. Měla porušený pud sebezáchovy, což je chyba v rodinném systému, za to nemohla, patrně nebyla chtěným potomkem (stačí, když dítě nechce jeden z rodičů, či chce jiné pohlaví, než se má narodit a „problém je na světě“).

7. Byla v pubertě a o to labilnější, takže stačilo málo (nějaký spouštěč, což byla šikana ve škole) a šla to vyzkoušet.

Podle mne by šlo sebevraždě dívky předejít, i když selhali rodiče, kdyby děti dostávaly ve školách povinně dotazníky vypracované dobrými psychology. Díky vyhodnocování vyplněných dotazníků (1x ročně, při nástupu dítěte do třídy, v období září až prosinec) nimž by se na případný problém přišlo. Ne každý rodič je tak dokonalý psycholog, aby u svého dítěte problém odhalil.

Sebevražednost v České republice je nad průměrem EU i světa, zemřou tak čtyři Češi denně, přibližně 1500 ročně. U mladých lidí mezi 15 a 29 lety je sebevražda druhou nejčastější příčinou smrti. Riziko sebevraždy zvyšuje duševní onemocnění.

Podle vedoucího výzkumného programu Sociální psychiatrie z NUDZ Petra Winklera je sebevražda nejčastějším důvodem úmrtí dívek od 15 do 19 let. V České republice je sebevražda důvodem úmrtí u 30 procent ze všech úmrtí mladých žen od 20 do 29 let. „Vůbec nejvyšší míru sebevražednosti globálně je možné identifikovat u osob starších 69 let," uvedl vědec. Na každou dokonanou sebevraždu připadá podle odhadů Světové zdravotnické organizace (WHO) 20 pokusů. Ročně podle Světové zdravotnické organizace spáchá sebevraždu více než 800 000 lidí, denně přes dva tisíce. Podle bývalého prezidenta Světové asociace pro prevenci sebevražd Briana Mishary to je více než zemře celkem ve všech válkách, při teroristických útocích a v důsledku mezilidského násilí. Na problematiku má upozornit Světový den prevence sebevražd, který připadá na neděli 10. října.
Zdroj: Internet, ČTK 9.9.2017

NESMRTELNOST – australský dokument (Sonya Pemberton) z roku 2009.

Tuto kapitolu jsem popsal v knize Jak se dožít 140 let, ale je natolik zajímavá, že jsem jí popsal i v této knize, protože většina z nás by chtěla být nesmrtelná. Tak aspoň uvidíte, že naděje je.

Prof. Leonard Hayflick, Cell biologist, UCSF, odborník, zabývající se stárnutím říká, že život našich buněk je omezený (což potvrzuje mojí teorii). Naše těla tvoří asi sto trilionů buněk. Mnohé se reprodukují tak, že se znova a znova dělí. Některé se dělí během několika dní, jiným to trvá celé roky. Vědci dříve věřili, že když najdou způsob, jak udržet buňky zdravé, že jsou nesmrtelné. Ale prof. L. Hayflik dokázal, že některé buňky se dělí maximálně padesátkrát a dál už ne. Dospějí do buněčné verze stáří, tím se přestávají reprodukovat a nakonec umírají. Když buňky vložil do mrazáku zjistil, že buňky mají paměť a pamatují se, v jakém stavu byly vloženy do mrazáku. Proto když je z mrazáku vyndal, pokračovaly dál v dělení jako před tím. Při svých výzkumech zjistil, že existuje v buňkách něco, co buňkám oznamuje, kolikrát se dělí a řídí proces dělení, i konce dělení, tedy konec jejich života.

Prof. Elizabeth Blackburn (molecular biologist, UCSF), žila v Tasmánii obklopena přírodou, a to ji nakonec přivedlo k molekulární biologii (1975). Začala se zajímat o to, co se nachází na koncích naší DNA. Uvnitř buňky je jádro, uvnitř jádra je 23 párů chromozomů. Jsou to dlouhá vlákna DNA nesoucí genetickou informaci. Přímo na konci chromozomů je nacházejí speciální zakončení DNA, tzv. telomery. Ty chrání konce DNA. Když se buňka rozmnožuje s poškozeným koncem DNA, nemůže potom zkopírovat svou DNA až na úplný konec, a tak se telomery s každým jejím rozmnožením zkracují. Jakmile dosáhnou kritického bodu přestane buňka fungovat a odumře. Vědkyně zkoumala jednobuněčné organismy, které žijí v tůňkách

(Tetrahimena). Zjistila, že mají neuvěřitelné množství malých chromozomů. Určila složení jejich telomer. Zjistila, že na konečcích jejich chromozomů se DNA stále přidávala. Jejich telomery se neopotřebovávaly, a tak se jejich buňky mohly do nekonečna množit, což znamená nesmrtelnost. Výzkumem zjistila, že k prodlužování telomer dochází i u dalších druhů. Spolu s kolegy se jim podařilo najít enzym, nazvali jej telomeráza (chemický katalyzátor), který dokázal udržet telomery dlouhé a udržovat buňky ve stavu, že se mohly stále dokola reprodukovat. Nevědomky tak odhalily tajemství nekonečného života buněk.

Dr. Bil Andrews (molekcular biologist, CEO Sierra Sciences) je přesvědčen, že telomeráza bude umět vyléčit všechny nemoci. Tvrdí, že až se najde lék, který telomerázu ovlivní, bude to přelomové období lidstva.

Dr. Calvin B. Harley (Biochemist) jistil, že čím je člověk starší, tím má kratší telomery. Že délka konečků naší DNA= naše telomery jsou spojené s naším stárnutím. Dr. Calvin říká, že když se dojde k bodu, kdy kvůli kritické ztrátě telomer nastává genetická nestabilita mohou se buňky zhroutit, nebo zemřít.

Dr. Michael West (Cell bilogist, CEO BioTime Inc,) vybudoval společnost, která se jako první zabývá tím, jak zastavit zkracování telomer. Tvrdí, že z osmdesáti procent stárnutí způsobuje stárnutí buněk. Klíčem k zastavení stárnutí je enzym telomeráza. Dr. West sehnal 40 milionů dolarů na vybudování společnosti Geron (řecké označení pro starého člověka). Podařilo se mu objevit gen lidské telomerázy. Najednou bylo možné aktivovat enzym nesmrtelnosti. Otestovali jej na buňkách Prof. Leonarda Hayflicka, protože ten vše ve výzkumu začal. Pokusem se zjistilo, že jeho buňky bez telomerázy stárly, zatím co s telomerázou se začaly množit a pokračovaly s množením dál. Zatím to však funguje jen v laboratoři. Bohužel se zjistilo, že ten samý enzym může zabíjet. Telomeráza podporuje rakovinu. 90 % rakovinových buněk má hyperaktivní úroveň telomerázy.

Dr. M. West říká v dokumentu, že: Pokud by se povedlo vzít gen telomerázy a aktivovat jej v lidském těle a použít ho k obnovení telomer u stárnoucího člověka a potom jej zase deaktivovat, určitě bychom prodloužili délku života. Dále pracují na rovnováze mezi telomerázou a potlačením možnosti rakoviny. Při prodloužením věku telomerázou by vznikalo větší riziko rakoviny.

A tak společnost Geron začala hledat jiné způsoby, jak telomerázu v lidském těle aktivovat. Začala testovat rostliny používané v tradiční medicíně. V jedné čínské bylině byla objevena molekula TA 65, která by to prý dokázala. Dalším pokusem se potvrdilo, že když se do rakovinových buněk vložila defektní telomeráza, rakovinové buňky zanikly.

Noel Thomas Patton koupil od společnosti Geron licenci (ročně ho stojí 15000 dolarů) na prodej TA 65 jako potravinového doplňku. Vědecká obec však zatím účinky TA 65 nepotvrdila.

Dr. Bill Andrews (molecular biologist, Geo Sierra Sciences) tvrdí, že by se výzkum týkající se zpomalování stárnutí měl brát vážně je ten, že poprvé v dějinách je důkaz koncepce a laboratorně ověřené možnosti nesmrtelnosti buňky. On sám zatím bere přípravek TA 65 a říká, že se zlepšil v běhu, lépe vidí, zmizely stařecké skvrny, cítí se lépe. Po roce užívání TA 65 musel mít nové, slabší brýle.

Poslední vědecké výzkumy dokazují, že délka telomer není dána jednou pro vždy a existují možnosti, jak jejich délku prodloužit. O mnoha způsobech se obecně ví, je to styl života, strava, pohyb, prostředí. Například se potvrdilo, že na langustách se věk neprojevuje. Když se porovnávaly mladé a staré langusty, nebyl zjištěn žádný rozdíl v síle, rychlosti ani plodnosti. Vědci u nich našly vysoké hladiny enzymu nesmrtelnosti – telomerázy.

První, co mne u langust jako rozdílné od lidí napadlo je to, že **neznají strach a stres (stejně jako psychopaté, sociopaté).** Podle mne se nikdy „nezablokují“ jako většina dalších živých tvorů a tím mají celý život maximum energie, a biologicky účinných látek. Přirovnávám je ke zmíněných 4% populace, která se dožívá nadprůměrného věku ve zdraví. Když jsem zkoumal, jakých biologicky účinných látek mají více (z mé tabulky vitamínů a minerálů) než lidé, tak mi vyšlo, že:

Listových kyselin, Rutinu, L-carnitinu, Železa, Fosforu, Koenzymu Q10, Melaninu, Beta glukanů.

Dr. Elissa Epel (psycholog UCSF) se zabývá studiem chronického stresu. Zjistila, že lidé, kteří žijí trvale ve stresu, tito lidé trpí depresemi a oslabeným imunitním systémem. Dále se ověřilo studiem jejich buněk, že lidé žijící trvale ve stresu mají buňky o deset až sedmnáct let starší buňky než lidé, kteří v trvalém stresu nežijí. Takže se potvrdilo i rychlejší buněčné stárnutí, kvůli němuž takoví lidé umírají o mnoho let dříve. Čím déle žili lidé v trvalém stresu, tím měli kratší telomery a nižší hladinu telomerázy. I když si lidé trvale žijící ve stresu myslí, že si na stres zvykli, tělo si na stres nezvykne nikdy a stárne rychleji.

Dr. Dean Ornisch (Founder, Preventive Medicine Reserarch Institute) prováděl pokusy se skupinami lidí, kteří měli dispozice k rakovině. Skupina mužů, která měla dispozice k rakovině prostaty se podrobila pokusu, kdy se skupina soustředila na relaxační cvičení, nízkotučná strava, pravidelné cvičení, citovou podporu terapeuta. Po třech měsících se ověřilo, že to u těchto lidí příznivě ovlivnilo přes 100 genů. Terapie spustila geny, které zabraňují nemoci.

U těchto lidí Dr. D. Ornisch zkoumal i hladinu telomerázy a zjistil, že se její hladina po třech měsících dost zvýšila. Dále se zjistilo, že zvýšení hladiny telomerázy u těchto pacientů nemělo vliv na zhoršení rakoviny, spíše naopak. Z toho vyplývá, že cvičení na snížení stresu a negativního myšlení vede k prodloužení telomer a tím k uzdravení. Změnou životního stylu se změní délka telomer a tím se prodlouží život. Na závěr dokumentu Dr. Ornisch říká, že cílem jejich výzkumu nesmrtelnosti je docílit toho, aby buňka přestávala fungovat pomalu za dlouhou dobu, může být zdravá a života schopná až do poslední chvíle života. To znamená prodloužení života v mládí a zemřít „mladý“ ve vysokém věku.

Alchymisté po staletí hledali elixír mládí, který by vyrobili z legendárního kamene mudrců. Lidé se domnívali, že tento kámen přináší nesmrtelnost. Většina lidí se na stárnutí dívá z pohledu chronologie času.

Před **tisíci lety** byla předpokládaná **délka života asi 30 let**.

Před **sto lety** to byla předpokládaná délka života v rozvinutých zemích **50 let**.

Dnes je to 80 let. Stárnutí způsobuje to, co se děje uvnitř buněk v našem těle. Na toto téma jsem věštil, co je osudem lidstva. Není to nesmrtelnost, ale dožít se psychicky i fyzicky zdráv vysokého věku. V současné době je to minimálně **100 let**.

DUŠE ŽIJE I PO SMRTI

Světoznámí vědci Stuart Hameroff a Roger Penrose, autoři kvantové teorie vědomí, přišli s přelomovým objevem. Součástí našich mozkových buněk jsou mikrotubuly. V

okamžiku, kdy umíráme, ztrácejí mikrotubuly kvantový stav, ale ne informace v nich uložené. "Řekněme, že srdce přestane bít, pacient umírá. Avšak kvantové informace v mikrotublách nejsou zničeny. Ty se rozptylují ve vesmíru," takto popsal Stuart Hameroff jev, který náboženství popisuje jako vystoupení duše z těla. **„Pokud je pacient resuscitován, pokud ho oživí, kvantová informace se vrací do mikrotubulů, a tedy do těla a pacient má známé zážitky se smrtí"** dodal Hameroff. Tento proces vysvětlují vzpomínky lidí, kteří již byli jednou nohou na druhém břehu. V opačném případě, když zemřeme, tyto kvantové informace zůstávají žít mimo tělo a stanou se součástí další formy. Jinak řečeno duše opustí tělo a je připravena k reinkarnaci.

Zdroj: internet

JAK DOSPĚT, JAK ZMĚNIT SVŮJ ŽIVOT K LEPŠÍMU.

Ukázky rituálů z Rodinných konstelací.

Pokud vás stále vidí jako děti, nemůžete dospět. U rodičů dětství začalo, tam by mělo skončit. Kdo má rodiče, aspoň jednoho, doporučuji jej navštívit, mít předem napsanou otázku: Mámo /táto/, na nevědomé úrovni se vás ptám, jako kolika – letého /letou mne vidíš? Každého zvlášť. A říci otázku: Mámo táto, jaké číslo (čísla) tě napadne, když se na sebe ptám? Až číslo řeknou, napsat je k otázce, kterou jste nevyslovili (jen napsali, jinak by neřekli pravdu) a potom jim říci, na co jste se ptali. K tomu můžete dodat: „Děkuji vám za svůj život, co jste pro mne nemohli, či neuměli udělat, o to se postarám sám/sama, vždy vás budu ctít jako své rodiče, ale teď je čas, abyste na mne hleděli jako na dospělého /dospělou, protože dospělý /á už jsem a proto jsem nemohl/a dospět, protože mne stále vidíte jako dítě". Teď znova oslavíme mé osmnácté narozeniny a budu odcházet jako dospělá/ á.
Věty na „dospělost" je dobré opakovat cca 20 dní - 3 až 7 dní po sobě, v poledne cca 12x formou „rituálu", nestačí jen opakovat jako básničku, nebo jen číst. Jde o rituál, proto je dobré jej prožít tak, abychom mohli „myšlenku na změnu zhmotnit".

Základní věty k rituálu, které se opakují a doporučuji je minimálně v této kombinaci.

1. **Dospělosti, přijímám tě jako součást svého života**, vezmu si z tebe, kolik budu potřebovat, abych teď hned „dospěl/a" na svůj věk, přijmul/a odpovědnost odpovídající mému věku a tím se zbavil/a strachu, nejistoty a nesebedůvěry, závislosti a naivity.
2. **Mužský a ženský „principe",** přijímám vás jako součást svého života, vezmu si z vás, kolik budu potřebovat, abych v sobě vyrovnal/a hladinu mužského a ženského principu, abych se cítil/a a choval/a jako dokonalý muž/žena, věřil/a sobě i druhým, vážil/a si sebe i druhých a dokázal/a si vážit žen/mužů, dokázal/a je ctít a dokázal/a s nimi žít.
3. **Harmonie, přijímám tě** jako součást svého života, vezmu si z tebe, kolik budu potřebovat, abych zharmonizoval/a svoji duši i tělo, našel/a svůj vnitřní klid a narovnal/a nerovnováhu mezi tělem a „duší".
4. **Radosti ze života, lásko, štěstí, cite**, přijímám vás jako součást svého života, vezmu si z vás, kolik budu potřebovat, abych dokázal/a radost, lásku, štěstí a cit nejenom přijímat, ale i rozdávat.
5. **Budoucnosti**, přijímám tě jako součást svého života, vezmu si z tebe, kolik budu potřebovat, abych dokázal/a plánovat budoucnost, užívat života, radovat se ze života a našel/a svůj pevný bod a smysl života.
6. **Úspěchu a bohatství**, přijímám vás jako součást svého života, vezmu si z vás, kolik budu

potřebovat, abych byl/a ve správný čas na správném místě, využil/a všech kontaktů, možností a příležitostí, byl/a ve správný čas na správném místě a byl/a úspěšný/á a bohatý/á.

7. **Léku, zdraví**, přijímám vás, jakou součást svého života, vezmu si z vás, kolik budu potřebovat, abych se vyléčil/a a zdraví abych si dokázal/a udržet.
8. **Přijímám sílu, abych mohl/a změnit, co změnit mohu** a přijímám sílu, abych unesl/a tíhu toho, co změnit nemohu. Přijímám moudrost, abych jedno od druhého rozlišil/a.
9. **Při rozchodu**:

   Odcházející: Děkuji ti za ty krásné chvíle, co jsme spolu prožili, vždy tě budu ctít jako svého bývalého partnera /partnerku a vždy budeš mít místo v mém srdci a moji oporu, ale už jen jako otec /matka našich dětí (pokud je spolu máte). Bohužel to mezi námi nevyšlo, tak ponecháme „osudu" co bude dál. Vztah je dar a už jej nechci a nemohu dávat. Přeji ti hodně štěstí na tvé nové cestě životem.

Zbavení se závislosti na odešlém partnerovi:
Je nutné zapálit tři svíčky – červenou, bílou, modrou. Dát je na nehořlavý podnos, vzít fotku člověka, kterého chceme „vymazat z podvědomí". Pokud nemáme fotku, můžeme si jej namalovat a napsat jméno. Tento rituál je dobré provádět o půlnoci, okolo úplňku aspoň dvanáctkrát opakovat tři až dvanáct dní a při tom čmárat na fotku s přáním na mentální úrovni: „Závislosti (na tom a na tom… - vyjmenujeme) zbavuji se tě, už nebudeš součástí mého života, protože mi překážíš ve štěstí a radosti ze života a vím, že nemá pro mne smysl plýtvat citem k někomu, kdo můj cit neopětuje a neváží si jej, navíc mi závislost brání v tom, abych byl/a ve správný čas na správním místě a potkal/a tu správnou/správného partnerku/partnera, který si bude vážit mne, mého citu a můj cit bude opětovat."
Potom je třeba spálit začmáranou fotku nad první den nad červenou svíčkou („spálení citu k někomu, na kom jsme závislí). Druhý den je třeba opět o půlnoci rituál opakovat, ale fotku spálit nad modrou svíčkou (spálení = zbavení se naděje na vztah s někým, kdo o vztah s námi nestojí). Třetí den opakovat totéž ale spálit fotku nad bílou svíčkou („čára za minulostí" a otevření se něčemu novému a lepšímu). Pokud rituál provádíme okolo úplňku, stačí 3dny, pokud mimo úplněk, je dobré opakovat 6 x až 12 x.

Žena, která měla potrat, jak umělé přerušení těhotenství, tak spontánní potrat, bylo by dobré si „usmířit" energie zemřelých. Za tím účelem je nutné pořídit kamínek za každý potrat, ten položit na louku či do lesa jako pomyslný hrob. Tam je nutné provést rituál usmíření a odpuštění:
„Je mi líto, že nežiješ a já ano a omlouvám se za to, co se tehdy stalo. Tehdy jsem to bohužel neuměla jinak a teď se za to omlouvám a chci to napravuji to. Budu se těšit, až nastane můj nebo tvůj čas, že se znova sejdeme, ale teď je čas se rozejít, ty tím dojdeš svého klidu a získáš tím možnost se znova narodit a já tím dojdu svého štěstí a uzdravení".
Tento rituál doporučuji opakovat 12x u „pomyslného hrobu", potom je třeba totéž opakovat doma se zapálenými svíčkami (tolik svíček, kolik bylo potratů) a opakovat cca 12x. Tento rituál je třeba provádět 12 dní, nemusí být nutně den po sobě. **Potom je dobré rituál opakovat 2.11. či 25.12.**

Rituál rozloučení se zemřelým: „Je mi líto, že nežiješ a já ano, ale nadešel čas našeho rozloučení, protože ty musíš jít cestou ke smrti a já cestou k životu. Budu se těšit až nastane můj nebo tvůj čas, že se spolu sejdeme. Ale teď je čas se rozejít, ty odchodem dojdeš svého klidu a získáš tím možnost se znova narodit a já tím dojdu svého štěstí a uzdravení. Tobě čas už neběží, mně ano".
Při rituálu a je třeba zapálení tolika svíček, kolik bylo zemřelých, max. dvanáct, je dobré rituál

opakovat 12x, 12 dní. Rituál stačí opakovat už jen jednou ročně, buď v den jeho smrti, nebo 2.11., případně 24.-25.12.

Důležité je, že do všech rituálů je třeba dát maximum energie, abychom změnili program v podvědomí a tím „změnili osud“. Proto je třeba rituály provádět ve správný čas (ideální je 12.00 zimního času, některé v půl noci) na správním místě (kostel, chrám, les, voda, tam, kde se cítíme dobře).

Bez přemýšlení řekněte číslo, které vás jako první napadne (čísla si napište za otázky tužkou), budou se hodit, až budete chtít řešit některé problémy dále uvedené.

Test A:

1.Řekněte dvě, tři čísla, která vás napadnou, **když se ptám na vás**? ……..

2.Řekněte dvě, tři čísla, které vás napadnou, když se ptám **na vašeho partnera?**.....

3.Řekněte číslo, které vás napadne, **když se ptám na vaše děti**?

(Od nejstaršího po nejmladší: 1. ……..……. 2. …….…….

4.Řekněte číslo z čísel 0 až 10, které vás napadne, když se znova ptám na vás?.....

Test B:

Můžete se rozhodnout, co (kolik) z nabízených možností přijmete a pokud ano, tak v jakém pořadí je seřadíte?

Prase, kytka, dům, kůň, anděl, kráva. Můžete i nějaké možnosti chtít vícekrát.

Občas se mne někdo zeptá na jednu otázku, na kterou nejde většinou jednoznačně odpovědět, protože vždy existuje více možností. **Proto nerad odpovídám na jednu otázku.**
Např. Zda udělám zkoušku ve škole (v práci atd.)?
Někdy je odpověď ano, jindy ne, ale pokud ne, tak to může mít více příčin a např. špatný čas nebo datum zkoušky. A stačí jít jindy a uděláte zkoušku. Nebo nejste dostatečně připraveni a když se lépe připravíte, uděláte jí. Všem dávám test, jako kola-letý/á se cítíte být. Tu dávám jako první. Pokud někdo řekne menší číslo než 18 = hranice dospělosti“, chová se „pudově“ a je mu jedno, zda má trvalý vztah, práci a například zda zkoušku udělá. Pokud „nedospělý/á“ „dopěje díky „uvědomění si“ této situace a třeba i díky rituálu zde popsaném, zkoušku udělá (najde práci, vztah), protože na zkoušku (hledání práce) půjde s větší odpovědností a „energií dospělého“, protože bude chtít.

Odpověď na test A/

<u>Otázky na „nevědomé úrovni „ na test:</u>

č.1.: Jak se cítíte být starý /stará, jako kolika-letý/á se chováte.

č.2.: Jako kolika-letého vidíte svého partnera.
č.3.: Jak staré (mladé) vidíte své děti.
č.4.: Jak se dokážete být šťastní. Kdo odpověděl čísla **8** (80 %), **9** (90 %), **10** (100 %), tak ano.

Č.1 a 2 by mělo být u dospělých od osmnácti výše, kdo řekl méně, chová se jako nedospělý (na tolik let, jaké číslo kdo řekl) - ve vztazích, v práci, ale patrně i v životě a není schopen využívat svých možností a schopností. Takový člověk je naivní a je snadným „terčem" podvodníků.
Číslo v otázce č. 1 až 3 znamená, že na nevědomé úrovni řeknete věk, kdy se stalo něco zásadního, co člověka ovlivnilo, což je i důvod, proč jste zůstali „viset" v onom věku.

Pokud jste odpověděli v otázce č.1 a 2, menší číslo než osmnáct (= hranice dospělosti), je dobré tento problém řešit s rodiči, protože tam dětství začalo, tam by mělo skončit. Bylo by dobré dát tento test rodičům, pokud žijí. Napsat na papír otázku: Mámo-táto, na nevědomé úrovni se vás ptám, jako kolika-letého /letou mne vidíte? Je nutné myslet na otázku napsanou na papíře ale vyslovit otázku jinou: **Mámo /táto, jaké číslo vás napadne, když se ptám na sebe?** Pokud řeknou menší číslo než osmnáct, tak je dobré jim sdělit, na co jste se ptali a říci rituální větu: Děkuji vám za svůj život, vždy vás budu ctít jako své rodiče, vždy budete mít místo v mém srdce, co jste pro mne nemohli nebo neuměli udělat, o to se postarám sám/sama, ale jsem dospělý/á a vy mne stále vidíte jako dítě. Od teď se na mne dívejte jako na dospělého /dospělou. A ideální je „rituálně" oslavit znova osmnácté narozeniny.

U č. 4 byla otázka na nevědomé úrovni, jak jste schopní být šťastní. Odpověď 1 až 4 znamená že ne, odpověď č. 5 znamená „mezi ano a ne", tedy ani ano, ani ne. Pokud jste řekli v odpovědi č. 6 a 7, je to na 60-70 %, tedy „trochu" jste šťastní. Hodně šťastní umíte být, pokud jste odpověděli č. 8, 9, 10 a čím vyšší číslo, tím více.

Schopnost být šťastný je nám dána geneticky cca z padesáti procent, cca z dvaceti procent je dána prostředím, ve kterém jsme vyrůstali, z deseti procenty vzděláním. Zbytek do sto procent je na nás, co s tím uděláme.

Test B/

Na prvním místě má být dům, to jsme My a my jsme nejdůležitější. Na druhém místě musí být v posloupnosti rodinného systému kůň, to je „partner-partnerka". Jinak uteče. Na třetím místě má být dítě, „jako vedlejší produkt dobrého vztahu z lásky". Někde mezi tím by měla být varianta „prase", což znamená „Peníze, seberealizace v pracovní oblasti". Anděl by být neměl, znamená to, že kdo chtěl v testu „Anděla", žije ve snu. Na posledním místě u dospělých, kteří mají svojí rodinu, je „Kráva" = rodiče.

Co se týká varianty „kytka", mnoho lidí může tuto variantu zvolit ne potomka, ale „sebe jako že se chováte jako dítě" =„zamrzlého v dětství". Proto bylo možné u" kytky" (= dítěte) zvolit variantu „A"= to jsme my jako že se chováme jako děti, „B" = naše děti, naši potomci, C""= toužíme po narození nového potomka.

Jak žít dlouho ve zdraví

Stručný návod na zlepšení zdravotního stavu, (z knihy Jak se dožít 140 let)
prevence
Protože jsem se zmínil v této knize o akupresurách, v příloze je obrázek pro ty, kteří by tuto moji metodu sebe uzdravování chtějí vyzkoušet. Pokud se někdo chce dožít vysokého věku, musí mít dostatek energie a biologicky účinných látek. Protože stres je „všudypřítomný“, přišel jsem na to už před třiceti lety, že se stresem náš organismus „zablokuje“ pro přijímání energie, vitamínů a minerálů. V takovém případě je organismus nepřijímá, i když se užíváme. Přirovnávám organismus k nádobě. Pokud je nádoba plná vody, je to jako lidské tělo plné energie. Pokud jsme stresem, nemocí atd., „zablokovaní“ pro přijímání energie, pomyslná nádoba, dříve plná vody, se naplní vodou jen do poloviny a tím se onen pomyslný „energetický roztok“ může nasytit rovněž jen do poloviny. A to je problém, který jsem odhalil. A na „odblokování“ organismu bychom přirozeným způsobem čekali cca 3 roky, pokud bychom ty tři roky žili v naprosté pohodě. Ale to v dnešní době není možné. Proto jsem před třiceti tety „objevil“ níže popsané akupresury, kterými „mechanicky organismus otevřeme“ pro přijímání energií, tím i vitamínů a minerálů. A to je celý princip „mé alternativní léčby“.

Proto doporučuji „mé akupresury“, aspoň tu první opakovat jednou až dvakrát týdně 20-25 minut.
Za ukázkou, jak akupresury provádět je tabulka, ve které při konzultacích vyplňuji svým klientům, co jim chybí. Co se stále opakuje je podrobně v brožurce na mých stránkách.
Jako první postup doporučuji odblokování akupresurami. První akupresuru 20 až 25 minut, **druhou a třetí někdo vám** 17 až 25 minut, ale již v určitém čase a to mezi 16.00 až 18.00.
Pokud nikoho nemáte na provedení akupresur č. 2. a 3., je možné tu první opakovat dvakrát týdně cca 2-3 týdny.
Akupresuru č. 1. Doporučuji opakovat jednou týdně 25 minut, číslo dvě a tři jednou za dva až tři měsíce 25 minut. Po první akupresuře lze odblokovat páteř, protože podle mé teorie lze odblokovat páteř až když je „rovnováha mezi pravou a levou stranou těla. Poté doporučuji až 3 masáže (případně chiropraxi) 3-7 dní po sobě, potom pravidelně jednou za měsíc až šest měsíců. Kdo má naraženou kostrč, doporučuji rovněž pravidelné odblokování reflexní masáží ve výše uvedeném intervalu.
Dále doporučuji pravidelné užívání vitamínů a minerálů, které podle mých dlouhodobých zkušeností chybí většině populace, protože je již v dnešní době není organismus většiny lidí schopen přijímat ze stravy, a nemáme tak pestrou stravu, kterou by náš organismus potřeboval.
Jsou to nejčastěji:
Vitamíny řady „B“, C-500mg, rutin, křemík, hořčík, vápník + c, železo, fosfor, zinek, selen, jod, koenzym Q10 20 - 30mg + E, beta-glukany.
Vše je dobré užívat v denních doporučených dávkách. Doporučuji užívat jeden až tři měsíce denně, potom 2 až 3x týdně trvale, zimu a jaro třeba denně.
K celkovému léčebnému procesu je vhodná sada bylin na zbavení se virů, které doporučuji užívat prvně 5 týdnů, potom dvakrát ročně cca sedm až čtrnáct dní preventivně.
Je to **rakytník + šalvěj + zlatobýl**. Lepší jsou extrakty, cena všech tří je cca 360,-Kč. Byliny zalít vodou o maximální teplotě 70 °C, doporučuji louhovat 35 minut, užívat 1/3 až ½ l denně**.**
Další sada bylin je na vyčištění trávicí soustavy **– kopřiva + heřmánek + třezalka**, kterou doporučuji začít užívat po14 dní pauzy po užívání čajů na zbavení se virů. Doporučuji ráno na lačno cca půl litru denně. Byliny kopřiva a třezalka snesou teplotu vody 70 °C, ale heřmánek jen 50 °C, proto se musí louhovat zvlášť cca hodinu.
Na závěr celého léčebného procesu je dobré se zbavit drobných infekcí, které má většina

populace, protože např. zbytková borelióza, nebo v latentní formě chlamydie se nemusí objevit ve vyšetření z krve, přesto mohou v organismu být. Jedna z možností je přírodní antibiotikum-oregano. To doporučuji jako jednu z mála bylin) užívat dlouhodobě, muži cca 3 měsíce, ženy cca 2 měsíce, dále preventivně. Na boreliózu zkouším bylinu Štětku lesní. Na Helicobakter je dobré vyzkoušet čaj Vilcacora (většina bylin snese teplotu vody maximálně 70 stupňů teplou. Na jaře jde vyzkoušet jíst (omytou pampelišku – květ i stonek) sedm dní 7 pampelišek denně. 2x opakovat po třech měsících.
Zajímavý poznatek, o kterém stojí za to se zmínit, mám ze skupinových terapií – Rodinné konstelace. Už jsem se v příbězích z poradny zmínil o případu, kdy patnáctiletého chlapce, který z neznámých důvodů ve dvanácti letech zastavil jeho růst. Z lékařského pohledu byl zdráv. Při skupinové terapii jsem přišel na to, že příčinou byl těžký úraz a šok. Řekl jsem mu, ať si zkusí vzpomenout, co se mu tehdy stalo. Najednou si vzpomněl, že jej na chodníku porazilo auto. To způsobilo, že se oddělilo hmotné tělo od jeho „duše“.
Lidí „bez duše“ je víc, koho se to týká připadá jeho okolí, jako „tělo bez duše“. Takoví lidé jsou schopni přejit ulici a nerozhlédnout se. V konstelacích se potvrdila moje teorie (Kniha O životě a smrti), že „duše“ je sestavena ze tří (čtyř) částí. Pokud zažijeme velký stres, může se stát, že jedna „část duše“ ser od našeho těla oddělí“. To je stav, který jsem výše popsal. V konstelaci se ukázalo, že pokud takový člověk zažije další velký stres (první například, že přijde o práci, druhý, když je na „dně“ a partner/ka řekne, že vztah končí, může se stát, že i další „část duše“ organismus opustí. Takový stav se v konstelacích ukázal u „bezdomovců“. V takovém případě si jedinec takto „postižený“ už není schopen pomoci sám, ale je nutná pomoc více přátel.
Na závěr celého léčebného procesu je dobré se zbavit infekcí, protože např. zbytková borelióza, nebo v latentní formě chlamydie se nemusí objevit ve vyšetření z krve, přesto mohou v organismu být. Jedna z možností je přírodní antibiotikum-oregano. To doporučuji jako jednu z mála bylin) užívat dlouhodobě, muži cca 3 měsíce, ženy cca 2 měsíce, dále preventivně. Na boreliózu zkouším bylinu štětku lesní.
„Duše je nehmotný, neprokazatelný aspekt, o kterém všichni mluví, ale nikdo jej nedokázal. Říká se, že ve zdravém těle zdravý duch. V této knize jsem se proto o „DUŠI“ nezmínil. Ale v závěru této knihy chci popsat pár zkušeností.
Dvanáctiletému chlapci, který přišel s matkou na skupinovou terapii. „**Rodinné konstelace**“ řešit problém růstu, jsem poradil, aby se „pomyslně“ vrátil na místo havárie a popsal, co tam vidí. Najednou řekl, že svojí „duši“, jak tam sedí na chodníku, kde ho auto porazilo. Tak jsem mu poradil, aby vyzval svojí „duši“ k návratu do svého těla. A až bude tady v domě, kde děláme „konstelaci“, až řekne. Najednou řekl, že je jeho „duše“ vedle něho. Chlapci jsem řekl, ať po mně opakuje větu: „Duše moje, přijímám tě jako součást svého těla, vezmu si tě a už se tě nikdy nepustím, protože vím, že bez tebe nejsem v realitě života a vím, že pro mne není dobré, abych na konci života zjistil, že jsem prosnil celý život.
Za půl roku mi matka volala, že po tomto „rituálu“ začal syn opět růst.
Že není dobré vzdávat předem snahy o změnu je patrné z jedné mé zkušenosti:
O životě dítěte rozhodl věštec, ne lékaři

18.05.2011

Za zásah nadpřirozených sil, božskou pomoc nebo dokonce zázrak mohou považovat uzdravení své nyní více než roční dcery Šárky rodiče z Brna. Dítě se narodilo předčasně a od narození bylo v kómatu. Po několika dnech lékaři rodičům sdělili, že mozek dítěte je nenávratně poškozen, je „mrtvý“ a navrhli odpojení od přístrojů.
Tehdy zasáhl možná samotný osud anebo zoufalá snaha rodiny pokusit se dítě zachránit jakýmkoliv způsobem. Babička Šárky kontaktovala Stanley Bradleyho s dotazem, jestli je ještě šance, že by se její vnučka mohla uzdravit.

„Šárka se narodila předčasně v 27. týdnu těhotenství 27. prosince císařským řezem. Nevíme, co se během porodu stalo, dítě však muselo být křišené a lékaři nepředpokládali, že to vůbec přežije," vypráví o nešťastné události babička malé Šárky. Miminko mělo po narození velmi nízkou porodní váhu, 1,15 kg, bylo nedovyvinuté a velmi křehké.
Lékaři rodičům sdělili, že sice přežívá, ale jeho pohyby jsou pouze vegetativní a mozek je zřejmě mrtvý. Navrhovali proto odpojení od přístrojů. „Dcera ji ale nechtěla nechat zemřít, pořád doufala, že se její stav zlepší. Druhý týden v lednu jsem si najednou vzpomněla na pana Stanley Bradleye, že jsem s ním před lety mluvila a že by mohl říct, jestli je nějaká naděje."
Lékaři chtěli dítě odpojit, věštec byl proti.
Věštec se ihned do případu miminka v kómatu angažoval. Nechal si poslat fotku holčičky z inkubátoru a sdělil rodičům, že při porodu musela být nešetrným zacházením zablokovaná krční páteř a že je mozek vyživován. Ihned začal na dálku „mentálně" rovnat krční páteř.
Poradil rodičům akupresurní body, které měli miminku pravidelně masírovat". Po těchto zásazích začalo dítě po třech dnech reagovat na podněty a postupně se probralo z kómatu.
Pan Bradley doporučil rodičům kamaráda „lékaře", od kterého se pan Bradley „učil mentálně páteř odblokovávat". Rodina se s ním spojila, a i on na malou Šárku pravidelně „mentálně" působil.
Za tři dny začala holčička konečně sama dýchat a krátce poté, 19. ledna, byla převezena do dětské nemocnice, kde musela podstoupit dvě operace. Ty však už snášela velmi dobře i díky péči a lidskému přístupu zdejších lékařů. Kvůli krvácení do mozku se u ní vyvinul obstrukční hydrocefalus, takže jí lékaři na neurochirurgii zavedli nejdříve port na ruční odsávání a později VP shunt na odvod mozkomíšního moku. 19. března byla propuštěna domů. Tehdy vážila jen 2,4 kg, byla však v poměrně dobrém stavu, ačkoliv si lékaři nebyli jistí, zda nebude trvale postižená, dokonce to ošetřující lékařka matce dost nešetrně sdělila.
„Působení na dálku" trvalo do doby, než byla Šárka propuštěna z nemocnice.
Nyní je to už více než devět let a Šárka je v pořádku, chodí do ZŠ.
Dodnes považují rodiče i Šárčina babička její uzdravení za zázrak. „Lékaři nám nedávali žádnou naději. Od začátku říkali, že se buď z kómatu vůbec neprobere, anebo bude těžce postižená. **Pan Bradley s tím nesouhlasil a tvrdil, že „dokud člověk žije, je třeba dělat vše pro to, aby žil dál a lépe".**
Pan Bradley je přesvědčen, že za nemoci mozku, psychické nemoci, ADHD, mozkové obrny, a další nemoci mozku a psychiky, mohou z velké části blokády v organismu a páteři, kombinované s infekcemi, viry. Je přesvědčen, že naše tělo i naše orgány mají úžasnou schopnost regenerace, k tomu však potřebují energii a biologicky účinné látky. Proto je třeba bloky, které příjmu brání, najít a odstranit," sdělil věštec. K tomu pomáhají „mé akupresury", které jsem objevil již po r. 1990.
Působit se dá dokonce i na ještě nenarozené děti.
V době, kdy věštec vystupoval v maďarské televizi, setkal se se ženou ve čtvrtém měsíci těhotenství, které byl diagnostikován Downův syndrom, byl doporučen potrat.
Uzdravit lze i ještě nenarozené dítě.
Pan Bradley se setkal s těhotnou matkou i jejím partnerem. Řekl těhotné paní, že počaté dítě podle jeho názoru není chtěné, že měl podezření, že díky stresu matky má plod v oblasti hlavy sraženinu a že jeho otec dělá matce problémy, pro které se s ním chce rozejít. Potvrdila, že partner je gambler a že se zpočátku na miminko těšila, ale kvůli stresu z toho všeho ji to nějak přešlo.
Pan Bradley doporučil matce, ať s potratem ještě chvíli počká, že zkusí dítěti „mentálně" odblokovat krční páteř, doporučil matce „jeho akupresury" a byl přesvědčen, že výsledky by měly být dobré do dvou měsíců. Po měsíci se ozvala, že ji gynekolog vyšetřil a že se vše zdá být v pořádku."

Všichni netrpělivě čekali na to, jaký bude zdravotní stav dítěte po narození. Maďarská televize pak odvysílala celý šťastný příběh a uspořádala oslavu. Miminko bylo úplně v pořádku. Ne všechny příběhy však už mají svůj šťastný konec.
Dalším z mnoha vyléčených byl pacient s roztroušenou sklerózou z Rokycan. Po roce léčení alternativními způsoby, které mu pan Bradley navrhl (užívání vitamínů a minerálů, akupresury a odblokování páteře), mu sebrali důchod a že musí do práce, protože je zdravý. Tento dobrý stav trvá už 10 let.
Jeden lékař, neurochirurg ze Švýcarska, upadl jednoho dne do kómatu. Mluvil o tom v dokumentu z r. 2012. A příčinou byla meningitida, kterou vyvolala infekce, o které nevěděl, E coli!
Proto tvrdím, že vše souvisí se vším a vždy je třeba na vše hledět v souvislostech. Proto tvrdím, že vždy je třeba najít příčinu, jinak se nedá s trvalým efektem odstranit důsledek. E coli je běžná infekce, která může být z vody, ze syrového masa, doneseného z řeznictví.
Pět jsem se léčil na deprese (samozřejmě přírodnímu produkty (Griffonia za 5 Euro) a nakonec se jako příčina ukázal ledvinový kámen! Po kolice v r. 2019 jsem skončil v nemocnici a příčinou byl ledvinový kámen velký 7 mm. Po vyjmutí okamžitě, ten den, skončily deprese a tlak, který byl kolísavý, se okamžitě srovnal.

S psychikou souvisí mnoho věcí, například i to, jestli se staráme o to, co si o nás myslí ostatní.
Proces srovnávání se s ostatními patří mezi nejdestruktivnější mechanismy, které poškozují naši sebedůvěru i víru v osobní schopnosti. Tento problém často vzniká v dětství, kdy rodiče chtěli potomky motivovat k lepším výkonům právě srovnáváním s ostatními, ať už se jednalo o známky, či výsledky v jiných oblastech. Pro koho je důležitý názor druhých, ten vlastně žije jejich život a ne svůj.
Před mnoha lety jsem říkal, že problém dožití se vysokého věku nebude problém fyzického těla, ale psychiky a infekcí. Viz další dokument z internetu:
Světová zdravotnická organizace zveřejnila seznam 12 bakterií, které svou odolností nyní zosobňují hrozbu lidstvu
Zdroj: http://blisty.cz/art/85902.html#sthash.kzDVPVYh.dpuf
28. 2. 2017
Zdravotničtí experti varují, že vzniklá odolnost bakterií vůči antibiotikům je větší hrozbou lidstvu než rakovina. Pokud antibiotika přijdou o svou efektivitu, začne být zřejmě nebezpečné provádět klíčové lékařské operace. Už nyní umírá ročně asi 700 000 lidí v důsledku infekcí od bakterií, odolných vůči antibiotikům, a pokud svět nepodnikne razantní akce, kolem roku 2050 budou bakterie zabíjet ročně 10 milionů lidí.
Zveřejněný seznam je důležitý, protože má nasměrovat výzkum k vytváření nových antibiotik.
Světová zdravotnická organizace upozorňuje, že těchto 12 bakterií má vrozené vlastnosti nacházet nové způsoby, jak se bránit antibiotikům, a dokáží předávat genetický materiál, který umožňuje dalším bakteriím získat vůči antibiotikům imunitu.
Nejnebezpečnější jsou v nemocnicích bakterie odolné vůči většině antibiotik, například MRSA.
Problém je, že bakterie a viry mutují a budou stále. Podle mne „nový koronavir“ je zmutovaná infekce, na kterou když někdo zemře, je více problémů najednou. Jde většinou o kombinaci virů, infekcí (chlamydie má podle dostupných pramenů snad každý). A jak je možné, že na chlamydie není dosud lék, když jsou známy už cca 70 let? Proto nezbylo nic jiného, než hledat „alternativu“, což je užívání Oregana u určitých intervalech. Stejně tak Helicobakter, na to je možné zkoušet čaj Vilcacora a jíst 7 dní 7 pampelišek. Na Boreliozu jsou vyzkoušel užívání byliny „Štětky lesní“, a tak by se dalo pokračovat. Ale vždy je nutné mít organismus podle mé teorie, „odblokovaný“ pro příjem energie, vitamínů a minerálů.

Dvanáct nejnebezpečnějších bakterií je zde:
Pseudomonas aeruginosa, Enterobacteriaceae , Acinetobacter baumannii, Enterococcus faecium, Staphylococcus aureus
Helicobacter pylori, několik druhů Campylobacteru, Salmonellae
Neisseria gonorrhoeae, Streptococcus pneumoniae, Haemophilus influenzae, několik druhů Shigelly

AKUPRESURY:
Mnou doporučené akupresury, které jsem objevil před třiceti lety. Přesvědčil jsem se, že „mými akupresurami“ lze „otevřít organismus „zablokovaný stresem“, pro přijímání energií, vitamínů a minerálů. Přesvědčil jsem se, že když po akupresurách organismus začne „fungovat na plno“, tím se podpoří imunitní systém a ten si poradí sám i s nemocemi, které jinak nemusí být léčitelné. Protože stres je „všudypřítomný, je nutné akupresury (aspoň č. 1., opakovat jednou až dvakrát týdně.
Za tabulkou akupresur je tabulka vitamínů a minerálů, kterou vyplňuji „alternativním způsobem, automatickou kresbou“, svým klientům.

AKUPRESURY

Akupresura č. 1. Otevřeni" organismu pro příjem energie: Provádíme sami sobě, nezáleží na čase provádění. Oba označené body na vnitřní straně zápěstí spojíme (přibližně „puls na puls") a mírným tlakem. Ideální je navlhčit zápěstí. Při přerušení provádění akupresur je nutné přidat 2 minuty do zbývajícího času.

Akupresuru provádíme:……minut

Opakovat ……. za …… dnů ……. minut (stále, celý život)
Místo akupresury č. 2.a3. opakovat č. 1. 2x týdně 20 minut 5x, za 2-3 měsíce

Akupresuru č. 2. a 3. Provádí někdo nám, pro příjem vitamínů a minerálů. Málo kdo má tolik energie, aby se povedla akupresura na obou rukou najednou. Proto doporučuji jeden den provést na jedné ruce, druhý den na druhé ruce, v určeném čase- mezi 16-17.00 zimního času, to je 17-18.00 letního času. Mimo tento čas je to také možné, ale je třeba přidat cca 5-8 minut.

Akupr. provádí někdo nám……..……minut

Opakovat……za …… .měsíce……....minut

Důležite je provést akupresury 1. 2. a 3. do týdne, aby došlo k rovnováze energií v organismu. Páteř lze odblokovat až po akupresuře č. 1.

Akupresura 4. Otevřou se uzavřené energetické dráhy zubů. Mírným tlakem masírujeme bod mezi obočím ve 12.00 zimního, 13.00 letního času., jednu minutu po dobu dvanácti dnů. Pokud je „zablokovaná dráha více zubu, mezi každou sérií musí být 12 dní pauza. **Pro urychlení můžeme provádět:4 minuty – dva dny pauza, 4 minuty – dva dny pauza, 4 minuty, konec**

Pokud nechceme nikomu říkat o akupresuru 2 a 3, můžeme opakovat první akupresuru 2x týdně 20 minut, 5x, opakovat jednou za 2-3 měsíce, vždy 5x

Po „odblokování" organismu je dobré se alespoň 3 dny „dobíjet" 20–30 minut denně energií z náhradních zdrojů (voda 13.00–21.00, stromy 12.00–18.00, protože organismus ještě nemá dostatek vitamínů, minerálů, proto dochází k větší spotřebě energie. **Konzultace stojí 1000,- Kč na 15 minut, za kterých jsem schopen na jednoho člověka zjistit vše základní.**

Email: stanley.bradley@email.cz **www.stanleybradley.eu** **tel.: 777119600, 606119600**

Tabulka vitaminů, minerálů, a biologicky účinných látek (označeno – chybí, označeno NE nedoporučuji určitou dobu užívat, označeno + doporučuji určitou dobu užívat zvýšené množství). Většina populace není schopna přijímat ze stravy dostatek **tučně** označených látek , což způsobuje zejména alergie, ekzémy, svědění př. jiné problémy s kůží, očima, psychikou (pro dysfunkci jater, tl. střeva, žláz, někdy i ledvin). Naražená kostrč=problémy s početím, těhotenstvím, ledvinami, tlustým střevem, gyn. orgány, prostatou, krevním oběhem, se spodními končetinami, klouby, atd.

Retinol acelát A			**Serotonin**			Cukr v krvi			Cukry		
Beta – karoten			Aminokys.			Tuk v krvi			Hormon št. žlázy		
B1			Germanium			Tuk v játrech			Antidiuretický h. (hladina vody)		
B2			**Kofein**			**Koenzym Q10**			**Vláknina**		
B3 (PP)			**Dopamin**			Chlor			Parathyroideální h. Vápník v krvi		
B5			**Enzymy**			Mangan			Zvládat stres **Kortizon**		
B6			Cholin+inositol **Lecitin**			Chróm			**Beta glukany**		
B12			Vanad			Nikl			Rybí tuk **Omega 3**		
Listová kys. (vit M, **B10**)			**Síra**			Bór			**Omega 6**		
B17			Křemík			Kobalt			Proteiny (**bílkoviny**)		
C			Železo			L-Glutamin			Homocystein		čakry
D2 D3			Hořčík			L-tyrosine			Těžké kovy		**7** kor.
E			Vápník			Taurin			Jedy …….. Chemie ……..		**6 oko**
K- 1. 2. 3.			**Fosfor**			DL-Phenylalanine			Hormonální činnost		**5** hrdlo
Draslík			**Zinek**			Pantotenod v.			Estrogen		**4**srdce
Rutin (vit.P)			**Selen**			Molybden			Progesteron		**3**solar
Biotin (vit.H)			**Jód**			Xylitol			Zablok. Čakry →		**2**sakr.
L- carnitin			Sodík (Sůl)			Melanin			Testosteron		**1** zákl

L-CARNITIN, Mateří kašička, Koenzym Q10, Lecitin, Fosfor na mozek, srdce- 12,00. Vitamíny řady B a Rutin je dobré užívat mezi 9,00 až 11,00. A + Karoteny -11,00 až 12,00. Hořčík + Vápník -13,00 až 14,00. Jód-21,00 až 22,00. Zinek-9,00 až 10,00 hod, Síra-11,00, Fosfor na játra (alergie, oči, kůže, psychika) v 8.00.
Homocystein- mají být hodnoty od 6,4 do cca 15 umol/l, vyšší hodnoty jsou zdraví nebezpečné. Na snížení hodnot homocystejnu pomůže jen užívání vit. a minerálů, zejména B6, B3, B12, Listové kyseliny, K2 (mk7), C, Fosforu a dalších

Ideální stav je, když množství všech látek v těle je 100%.Ve vyplněné tabulce je uvedeno množství látek v oslabených orgánech (v %), ne v krvi. Při „zablokovaném" organismu se výše uvedené látky(ale ani léky a byliny) z krve do oslabených částí těla nedostanou se 100 % účinností. Pro "odblokování" jsou nutné akupresury. Výše uvedené látky doporučuji užívat v uvedených časech, jinak je organismus nemusí přijímat s maximální účinností.U fosforu je čas 7,00 až 8,00 vhodný pro příjem do trávící soustavy, v 11,00 až 12,00 pro příjem do CNS, PNS, srdce, mozku, buněk, atd.. Kde není uveden čas, není doba užívání důležitá. "Bloky" na páteři a zubech nemusí diagn. RTG

Množství cizorodých látek…… Organismus si poradí sám…….
Množství karcinogen. látek…… Organismus si poradí sám……
Cysta…… Tuková bulka… Uzlina… ….. .Nádor…… Otrava…….. . .Voda…… Kvasinky……Viry (HPV)……
Rak. viry…… Plísně…… Bakterie……. Infekce…… Zánět……Cholesterol…….Cukr……. …Jiné látky……
„Blok“ mezi C 1- C2-C3 způsobuje problémy s mozkem. Zúžený míšní kanálek:……. Vyhřezlá ploténka:……..

Blok od zánětu	Páteř krční C	Hrudní Th	Bederní L	Křížová S - Kostrč Co
Psychický blok				
Mechanický blok	**1 2 3** 4 5 6 7	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5 1 2 3 4 5

Protože se vztahy souvisí „štěstí“, v knize je kapitola, co pro nás je štěstí. **Na závěr knihy jsem připravil pár citátů z knihy:**

David Baird - Tisíkrát štěstí

Proč nedojít štěstí tím, že si uspořádáme život?

Jak je možné, že radosti druhých pociťujeme někdy jako osobní urážku?

Ti, kdo nadávají na tento svět, jsou obvykle ti, kterým se nepodařilo žít.

Abyste nalezli štěstí, musíte povzbudit svou mysl.

Dokážete-li něco obdivovat a netoužit po tom, poznali jste pravé štěstí.

Dopřejte si čas a prostor k tomu, abyste přijali změnu.

Berte štěstí tak jak je, a nepřejte si víc, než jste dostali.

Každý okamžik je nejvhodnější dobou k tomu, abyste vykročili vstříc svému štěstí.

Nezatěžujte se hněvem na nepřátele. Odpusťte jim. To je rozzlobí nejvíc.

Neztrácejte čas tím, že se budete chtít zalíbit nepříjemným lidem.

Život je štěstí definované jedním slovem

Štěstím je vědět, že máte s kým promluvit.

Umíte-li milovat svojí práci, můžete být v životě šťastní.

Hmotný úspěch ke štěstí nevede.

Být šťastným člověkem nevyžaduje zvláštní kvalifikaci.

Štěstí je neštěstí, které se nám vyhnulo.

Jsem-li schopen uznat, že jsem správně tam, kde jsem, to je štěstí.

Štěstí je nezávislé.

Pozitivní myšlenky jsou mocným léčitelem.

Dokážete-li si odpustit chyby, které děláte, najdete opravdové štěstí.

Štěstí je ve schopnosti připustit, že některé věci nelze změnit.

Štěstí je v tom, že se přestaneme bát změn

Tabulka na věštění – na zadní straně knihy

STANLEY BRADLEY

Vizionář a spisovatel

„Ve správně pojmenovaném problému se nachází jeho řešení“. Proto se zabývám hledáním příčiny, jinak nelze odstranit důsledek s trvalým efektem.

Kdo je Stanley Bradley

Na úvod bych jen podotkl, že se jmenuji opravdu Stanley Bradley, mám to i v rodném listě a jméno mých předků Stanislav Brázda jsem používat jen určitou dobu jako pseudonym. Proto je na prvních knihách a kartách pseudonym.

Byl jsem několikrát dotazován, jakým způsobem věštím. Nikdy jsem o tom nepřemýšlel, ale až když mi mnoho lidí řeklo, že by za mnou nešlo, prý se mně bojí, nechápal jsem. Že prý vím, co si kdo myslí a toho se bojí. Opravdu vím, co si kdo myslí, ale kdybych měl na každého okolo sebe vše chtít vědět, asi bych se z toho nekonečného množství informací zbláznil. Určitě to není mým cílem. Prostě to vím a neřeším to. Ale tak je vlastně pojmenovaný můj způsob věštění. Podle mě jde o „intuitivní telepatii“. Většinou jen z mé strany. Ale to je snad důvod, proč za mnou lidé chodí – abych jim „prozradil“, co mají v podvědomí. Protože podle mého názoru v podvědomí máme minulost, přítomnost i budoucnost.

St. Bradley předpověděl rok předem v radiu Bonton v nočním živém vysílání, teroristické útoky na New York a Londýn i celosvětovou hospodářskou krizi. Jeho predikce povodní, přírodních katastrof a velkých neštěstí zaujaly v minulosti celosvětovou veřejnost svou přesností a detaily. Věštby vyhází v médiích, např. časopise Rozhled předpověděl čtyři roky předem, že v Česku bude uragán. V časopisech, Facebooku, YouTube, své věštby dává předem, aby nikdo nemohl říci, že je později na svých stránkách „upravil“. Tím že pojmenovává příčiny problémů, jak ve vztazích, tak alternativním způsobem i problematiku zdravotního stavu, pomohl mnoha lidem ze svízelných životních situací. Stejně tak se zabývá alternativnímu způsoby léčení zvířat, protože je schopen s nimi na „mentální úrovni komunikovat“. Je schopen rozpoznat stav neživých věcí, tak stanovit reálný stav i ceny nemovitostí.

Autor bestsellerů **Škola psychotroniky,** která vyšla v šesti vydáních, **Jak se dožít 140 let,** vyšlo v pěti vydáních**, Škola výkladu karet, Osud, Záhady a taje, Tak to nebylo, Co nás čeká a nemine, Jak být úspěšný, O životě a smrti, S kým a kde žít** a dalších publikací, jako např. **Škola výkladu karet,** vyšla v pěti vydáních**, Magické obrázky**, **Rodinné konstelace**. Některé důležité rituály byly natočeny na DVD. V kapitole: „Vydané knihy“, jsou i ukázky z knih.

Poslední knihou vydanou v listopadu 2017 je kniha **S kým a kde žít, která vyšla ve dvou vydáních, druhé doplnění vyšlo v r. 2018. Je připraveno třetí, doplněné vydání 2020, které je zatím jen v elektronické podobě ve formátu PDF.**

PORADNA

Stanley Bradley, jednatel a majitel firmy Predictor, s.r.o, IČ: 41851455): Evropská 616/46,

Praha 6, 160 00

Objednání: Po až pátek: 10.00 až 18.00 na tel. 777119600 (T-mobile), 606 119600 (o2)

Info na www.stanleybradley.eu,

email stanley.bradley@email.cz

Číslo účtu: 115-4321320257/0100
IBAN: CZ50 0100 0001 1543 2132 0257
Kóde banky: BIC/SWIFT: KOMBCZPPXXX
typ: BĚŽNÝ ÚČET měna: CZK

Zabývám se věštěním budoucnosti osob, firem, alternativními způsoby diagnostiky (i zvířat a rostlin), zjišťování **příčin** nemocí fyzických i duševních (od alergií po rakovinu, ale i epilepsie, roztroušené sklerózy, Parkinsonovy choroby, dětské obrny a nemoci mozku, kloubních onemocnění, obezity včetně možností alternativní léčby). Je možné řešit nespavost, příčinu hyperaktivity dětí. Vždy jde o alternativní způsoby, na prvním místě musí být vždy lékařská péče.

Je možné říci, jak nemocím předejít a dožít se ve zdraví vysokého věku, příčiny neplodnosti, gynekologických problémů a jiných, proč dochází k recidivě.

Je možné si nechat otestovat množství důležitých látek v těle a zejména v oslabených orgánech, sestavit jídelníček, viz tabulka v příloze: Jak žít dlouho ve zdraví.

Hledání geopatogenních a psychosomatických zón, radonového záření, vody, plísní, je možné zjistit statiku domu, cenu nemovitosti, vhodné místo a čas pro stavbu domu, bytu, je možné otestovat stavební materiály, aj.
Je možné pojmenovat příčiny problémů v partnerských vztazích, vztazích mezi dětmi a rodiči.
Pojmenuji příčiny alkoholismu, příčiny užívání drog a hledat řešení všech problémů, jak vyřešit nerovnováhu v rodinném systému.
Vždy a ve všech případech se snažím najít a pojmenovat příčiny, problémů, proč se nedaří v podnikání.
Je možné „testováním“ zaměstnanců, zjišťováním talentu, IQ, EQ.
Je možné se ptát na problémy pracovní, hledání nových možností v podnikání, posouzení podnikatelských záměrů, investic a jiné. Jsem přesvědčen, že vše se dá vysvětlit, napravit, ke všem problémům najít řešení.
Je možná rada v oblasti investic, stavby domu, bytu, včetně konečné realizace, případně i ve spolupráci s právničkou jsme schopni řešit i všechny právní otázky.
Stejně, jako „vidím“ do těla lidí i zvířat, **je možné posoudit i stav domů**, předpovědět cenu nemovitosti i cenu případné opravy, **je možné provést analýzu jakékoliv investice.**
V rodinných konstelacích se ukázalo, že je **možné „mentálně komunikovat“ s energií zemřelých,** ale i nemluvňat a zvířat.
Poradím, zda vám pomůže amulet či talisman, jak má vypadat, z jakého má být materiálu. Jsem schopen doporučit výrobce (viz www.zlatnikklenotnik.cz). Je možné si nechat vytestovat, zda máte schopnosti věštění, jak probudit, jak trénovat, zda potřebujete nějaké pomůcky ze zlepšení intuice, je možné otestovat vaše schopnosti nejenom v oblasti okultních věd i v kurzech „konstelací“.

Dostávám mnoho dotazů v emailech, sms, WhatsApp, proto řeším cca do týdne, ale jen zaplacené konzultace.

Konzultace je možná osobní, telefonická, Skype či WhatsApp a písemná (napíšete dotazy a já na ně odpovím), musí být zaplacena předem na účet, který je na www.stanlybradley.eu.

Odpovědi vždy nahrávám ve formátu MP 3 a posílám hned emailem.

Vyplnění tabulky vitamínů a minerálů, akupresur, intolerance na potraviny, vhodné stravování, potřebných bylin, bloků na páteři, stojí 15,- Euro nebo 360,-Kč, **není třeba platit zvlášť, automaticky to dělám na vyžádání při konzultaci na zdravotní stav.**

Vytestování vhodného amuletu, jeho tvar, barvu a k čemu bude vhodný, stojí 350,-Kč. Viz ukázka mnou navržených amuletů.

Je možné se ptát i na ostatní členy rodinného systému, kamarády, k tomu stačí uvést křestní jméno a věk (lepší datum narození i svoje) toho, na koho se kdo ptá.

Odpovídám nejpozději do týdne od připsání platby na účet. Pokud někdo hodně spěchá, je možné odpovědět i ten den, pokud mám volno, jsem doma a pošlete (sms, WhatsApp, atd.) potvrzení o platbě.

Dost lidí se mne ptá, kdy zemřou. I na toto téma jsem schopen diskutovat, protože u každého je rozpětí, které sdělím. Když pro své zdraví uděláme hodně, můžeme si prodloužit věk o cca dvacet let. Tvrdím, že v dnešní době je lidské tělo „nastaveno“ na dožití se ve zdraví cca sta let, když pro to uděláme maximum.

Po zaplacení je nutné se za den až dva dny ozvat, že bylo zaplaceno a dohodneme termín konzultace a formu. Na emailové dotazy odpovím do týdne po zaplacení emailem.

Pokud někdo spěchá a mám zrovna čas, je možné zaslat emailem potvrzení o platbě a potom je možná konzultace i ten den.

Na jednoho člověka vše základní stihnu za 15 minut=1000,-Kč, nebo 43 Euro (150 Kč mi banka strhne poplatek za převod z Eura na Kč).

Konzultace, jako jeden z mála, vždy nahrávám ve formátu MP3 a posílám zdarma emailem, při osobní konzultaci vypálím na CD a dávám zdarma. To je dobré proto, že informací sdělím tolik, že si je málo kdo pamatuje. A já tvrdím, že když si to nepamatujeme, nemůžeme vše realizovat.

Pro ty, kdo se chtějí dožít (jako já) více než sto let ve zdraví, je zde a zdarma ke stažení na www.stanleybradley.eu brožura **– Jak žít dlouho ve zdraví,** kde je souhrn z knihy **Jak se dožít 140 (alternativní způsoby léčby),** neustále aktualizuji.

Základní údaje:

YouTube – domovská stránka:

https://www.youtube.com/channel/UCDIlvyuf7ppP_yK7RgkQK6w

Expres.cz:
https://www.expres.cz/zpravy/koronavirus-covid-19-karantena-pandemie-coronavirus-rousky-stanley-bradley-vestec-mor-evropa-14-stol.A200323_175750_dx-zpravy_lare

You Tube Standa show a Stanley Bradley

https://www.youtube.com/watch?v=61ugEd-sBzo

Xaver:

https://www.youtube.com/watch?v=B9PLXVgOqIg&t=696s

Maďarská televize:

https://www.youtube.com/watch?v=_n_YXE9AzMk

S kým a kde žít:

https://www.youtube.com/watch?v=B5_mZHG58ik

Jak být šťastný a neztrácet čas:

https://www.youtube.com/watch?v=922cKOA_-qQ&t=17s

Rádio Impuls : Jak být šťastný

https://www.facebook.com/stanley.bradley.121/posts/2025639780797952?notif_id=1531753093956605&notif_t=feedback_reaction_generic

Všechnopárty 2009:

http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10090925908-vsechnoparty/209522161600011/obsah/76449-stanislav-brazda/

Rozhovor s Igorem Chaunem:

https://www.youtube.com/watch?v=68JxLL2YnQ4

ČINNOSTI:

Rodinné konstelace zatím nedělám, jen kurzy rodinných konstelací a dílčí konstelace (řešení konkrétního problému), informace termínů jsou vždy na stránkách www.stanleybradley.eu , cena je 1000,-Kč na celé odpoledne.

Ceny kurzů jsou 1000,-Kč za osobu na jednodenní (soboty, tento odpolední kurz 13.00 až 19.00, je omezen maximálním počtem 20 lidí).

2000 Kč za osobu je cena za dvoudenní Od pátku odpoledne do neděle). Ubytování a stravu si každý platí sám (orientačně je ubytování + strava cca 1800 Kč na osobu za celý pobyt).

Začíná se večeří po příjezdu v pátek – do 18.00, od 19.00 – 21.00 už začíná kurz, v sobotu od 10.00 do 12.00 a od 13.00 do 18.00, neděle od 10.00 do 12.00, končí se obědem v neděli ve 13.00. Většinou jde o místo nějakého penzionu okolo Prahy., nebo osvědčený penzion Javorský mlýn.

Jednodenní kurzy organizuji v příjemném prostředí jedné vinárny v Praze 6 Dejvicích, kousek od metra. Pokud se přihlásí minimálně 12 lidí, kurz zorganizuji.

Kurzy konstelací, dílčí konstelace a věštění organizuji vždy podle poptávky, pokud se sejde dostatek zájemců, je možné i v jiných městech. Informace bude vždy na stránkách „v novinkách“.

Pokud někdo zorganizuje přednášku, kurz, nabízím provizi 30 % z akce.

Přednáška 10.000, -Kč/3 hodiny **+ cestovní výlohy (v Česku do 2000 Kč).**

Odpolední dílčí rodinné konstelace

Navázal jsem na dřívější Rodinné konstelace, které jsem prováděl 15 let a tyto akce pojímám jako **"Setkávání s přáteli radostného a úspěšného života",** u dobrého moku a jídla. Zkrátka, oslava života, jak má být. Programem jsou "dílčí“ konstelace (řešení konkrétního problému), kterými lze najít příčiny problémů a odstranit je, zlepšit využívání intuice, naučit se řešit nezvyklé situace, jak se orientovat ve vztazích, jak v životě, v práci, jak se nenechat ovlivnit a být sám sebou, jak využít lépe svých schopností, jak být úspěšný, jak se zbavit „programů v podvědomí“ a tím vyřešit problémy, jak využít „síly přítomného okamžiku a zhmotňovat myšlenky“, atd. Je to poučné i pro ty, kteří nebudou mít odvahu to zkusit.

Konstelacemi lze nejenom odpovědět na nezodpovězené otázky, ale napravit a ovlivnit důsledky. Konstelace jsou „skupinovou terapií“, při které se zviditelní, co máme v podvědomí. „Problém zahrají“ cizí lidé, kteří nás neznají a tím nemají důvod děj ovlivnit. Proto je vize cizích lidí „objektivní“. Jeden věštec se mýlit může, ale ve skupině, ve které se řeší problém, je menší pravděpodobnost chyby.

Každý je strůjcem svého štěstí, ne osudu. Ale i ten lze ovlivnit, a konstelace jsou jednou z možností. Můžeme změnit jen to, o čem víme. A ve správně pojmenovaném problému se nachází jeho řešení.

Je omezený počet míst. Proto je nutné předem zavolat, poslat sms (606119600) nebo email (stanley.bradley@email.cz).

Cena za osobu je 1000 Kč na celé odpoledne, od 13.00 do 19.00.

Věštecká tabulka, aneb jak věštit.

Existuje mnoho metod, jak a čím věštit. Nejznámější je asi vykládání z karet. Já tvrdím, že ideální je využít schopností vizualizace odpovědí na nezodpovězené otázky. Kdo tuto metodu nechce učit, může využít vykládacích karet, kostek, různých jiných pomůcek. Ideální je využít vizualizovat si číslo odpovědi. Odpovědí je většinou 32. Pokud si přečtete otázku, na kterou vás zajímá odpověď, zavřete oči, uveďte se soustředěním do nižší hladiny vědomí a představte si, že vidíte jako na pomyslném plátně třeba v kině, číslo odpovědi. Kdo tato metoda nepůjde, může zavřít oči, uvést se do nižší hladiny vědomí a prstem ukázat na tabulce na zadní straně knihy do prostoru s čísly.

Nejdříve najděte kapitolu, ve které chcete najít odpověď, dobře rozmyslete jednoduchou otázku, nečtěte odpovědi, to by vás ovlivnilo. Potom přejděte k tabulce, krátce se na ní podívejte, zavřete oči a prstem ukažte na číslo. To je číslo odpovědi. Pokud se vám odpověď nebude líbit, znova se na tutéž otázku můžete ptát až za měsíc. Pokud se prstem strefíte na dvě či více polí s čísly najednou, může být odpověď z části na oněch číslech v knize.

Pokud ukážete na prázdná pole bez čísel, znamená to, že teď zrovna nejste ve formě a zkuste to až se budete umět lépe soustředit.

1.	2.	3.	4.	5.	6.
7.	8.	9.	10.	11.	12.
13.	14.	15.	16.	17.	18.
19.	20.	21.	22.	23.	24.
25.	26.	27.	28.	29.	30.
31.	32.				